

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Prenumerata wynosi:

W miesiąc	W pół roku	W rok	W pół roku	W rok
10 zł.	50 zł.	100 zł.	10 zł.	50 zł.
W Warszawie	12 zł.	60 zł.	12 zł.	60 zł.
W Krakowie	11 zł.	55 zł.	11 zł.	55 zł.
W Łodzi	11 zł.	55 zł.	11 zł.	55 zł.
W Poznaniu	11 zł.	55 zł.	11 zł.	55 zł.
W Gdyni	11 zł.	55 zł.	11 zł.	55 zł.
W Warszawie	12 zł.	60 zł.	12 zł.	60 zł.

Za ogłoszenia do domów mieszkalnych 60 hal, w Warszawie 1 kor. 10 hal.

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przysyła się na adres: „Nowa Reforma“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 1.

Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla reklam zamiejscowych 1572.

Nr rach. poczt. Kasy ogłosz. 687.434.

Reklamy nadsyłanych Redakcja nie zwraca.

We Lwowie sprzedawano numerów po 12 hal. w Biurze drukarskim S. Sokółowskiego, ulica Jagiellońska 8 i w Biurze Płochy, ulica Karła Ludwika 2.

Cena numeru 12 hal.

NOVA REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscową Administrację „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe: miejscową Administrację „Nowej Reformy“ — Główna Biura w Krakowie — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowicz, ul. Szczęśliwa 8; Biuro dzienników M. Buzycy, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukiennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: W Łwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karła Ludwika 21, S. Sokółowski, ul. Jagiellońska 4. — W Jarosławiu J. Soszyński. — W Tarnobrzegu M. Rockach. — W Wiedniu Hermann Goldschmidt (sprzedaż oddzielnych numerów), L. Wollzeile 6. — M. Dukes Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu a. M., Berlinie, Lipsku, Bielefeldzie i Wrocławiu). — R. Mosso (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalk (Wollzeile). — W Paryżu Société Motocycle de Publicité A. Lorente, directeur, 14 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza (zdrobnym pismem (petit)) za pierwszy raz 80 h. za każdy następny raz 20 h. — Nadesłane po 60 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. — Uchwały tabularne, cyfrowe, skomplikowane, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Rumuńskie możliwości.

Kraków, 26 sierpnia.

(K. s.) Jakkolwiek wzrost prawdopodobieństwa, że pod wpływem powodzenia sprzymierzonych wojsk na teatrze macedońskim zapalą interwencję w Rumunię ulegną bardzo znacznemu ochłodzeniu, to jednak warto zdać sobie sprawę z treści tego niebezpieczeństwa, które tak wielu upatruje w możliwości przyłączenia się Rumunii do koalicji.

Jest rzeczą jasną, że wadnie się Rumunii w wojnę światową po stronie koalicji stanowiłoby dla mocarstw centralnych nowe utrudnienie zadania. Na wykazanie tego nie warto tracić słów. Chodzi jednak o to, jak wielkim byłoby to utrudnienie tego zadania i czy rzeczywiście istnieje niebezpieczeństwo, że przyłączenie się Rumunii do koalicji uniemożliwiłoby wogóle mocarstwom centralnym doprowadzenie wojny do korzystnego dla nich pokoju?

Spojrząwszy na mapę, widzimy, że Rumunia obejmuje wschodnią część Siedmiogrodu dwoma długimi ramionami, tworząc jakby rogął długi ale stosunkowo cienki. To położenie geograficzne Rumunii sprawia, że jej szanse strategiczne są zasadniczo różne w stosunku do Austro-Węgier aniżeli w stosunku do Rosji. Podczas gdy bowiem w stosunku do Austro-Węgier Rumunia ma przeszło sześćset kilometrów granicy krytycznej, która nadto biegnie wszędzie niemal równolegle z osią całego terytorium rumuńskiego, to w stosunku do Rosji granica rumuńska jest o trzy czwarte mniejsza, przebiega stosunkowo bardzo daleko od szlachejnych części państwa, tj. od jego stolicy, ważnych centrów komunikacyjnych itd.

Z tych faktów, które widac na każdej mapie, wynikają następujące wnioski: W stosunku swoim strategicznemu do Austro-Węgier Rumunia ma sześćset kilometrów górskiej granicy, która daje niezbyt dobre szanse dla ofensywy i nie może przez odpowiednią jej wyzyskanie wyrownywać dostatecznie słabe strony swojego defenzywnego stanowiska. Przy danej konfiguracji terenu i sieci kolejowej przetrzymanie dość szybko odpowiednich wojsk na zagrożone punkty ogromnej granicy jest dla Rumunii bardzo utrudnione, ponieważ zawsze łączy się z ryzykiem przerwania przez stronę atakującą tej linii wewnętrznej i szybkiego posunięcia rogala rumuńskiego na luzne, pozabawione z sobą związku kowale.

Ponieważ w obecnej sytuacji także i całe po granicze bułgarskie stałoby się dla Rumunii linia krytyczną, przeto w razie wystąpienia po stronie koalicji musiałaby ona obsadzić swoją granicę od Czarnego Morza i Alp transylwańskich aż po Kiribabę, co daje około dziewięćset kilometrów linii bieżącej. Ponieważ do defenzywnego obsadzenia takiej linii liczy się jednego żołnierza na metr, przeto Rumunia ze swoimi siedmiuset czy ośmiuset tysiącami wojska nie miałaby czem obsadzić nawet tej jednej linii obronnej, nie mówiąc o rezerwach wojskowych etapowych, różnorodnych formacjach pomocniczych itd.

W takim położeniu Rumunia nie mogłaby nawet marzyć o wojnie kordonowej, ale musiałaby z konieczności skoncentrować swoje siły gdzieś zapewne na północny wschód od Bukaresztu bronić stolicy i swoich centrów komunikacyjnych w walce ruchowej. Ponieważ jednak walkę taką musiałaby przyjąć w warunkach dla siebie najgorszych, bo umożliwiających jej przeciwnikom koncentryczne ataki na wybranych przez siebie odcinkach, przeto także i

pod tym względem szanse strategiczne Rumunii wobec połączonych wojsk austriacko-węgiersko-bułgarskich przedstawiają się wręcz minimalnie.

Ale ta sama Rumunia tak słaba jako narzędzie militarne, użyte przeciw mocarstwom centralnym i sprzymierzonej z nimi Bułgarii, staje się instrumentem bardzo groźnym w stosunku do Rosji. Tu Rumunia ma granicę krytycznej wszystkich dwadzieścia kilometrów, strategicznie biegnącej korzystnie po prostokącie Prutu i Dunaju, z którego wychodząc może armia rumuńska wywierać w najwyższym stopniu niebezpieczne ciśnienie na południową flankę zwróconej przeciw mocarstwom centralnym armii rosyjskiej. Ciśnienie to, wywarłe z dostateczną energią, mogłoby snadno spowodować całkowite zwiniecie frontu rosyjskiego i odrzucenie go nie bliżej jak na linię Dniepru.

Zatem Rumunia jako czynnik strategiczny jest bez porównania bardzo niebezpieczną dla Rosji a przez to dla całej koalicji niż dla mocarstw centralnych i sprzymierzonych z nimi Bułgarii i Turcji. Tem się też przedewszystkiem tłumaczyła ta gorączkowa wysiłki całej dyplomacji koalicyjnej w celu przyłączenia Rumunii na swoją stronę. Koalicja wie doskonale, że pozyskanie Rumunii przeciw mocarstwom centralnym oznaczałoby dla niej stosunkowo bardzo nieznaczne bezpośrednie wzmocnienie militarno-strategiczne. Tem większym zato byłoby to wzmocnienie pośrednio, oznaczałoby bowiem dla Rosji uzyskanie zabezpieczenia, a przez to i swobody dla jej południowej flanki. Dopóki Rumunia nie powiedziała ostatniego słowa, dopóki kości nie padły i mądry Bratianski ciągle tylko tajemniczo mruga, dopóty doświadczenie rosyjskie musi się liczyć jako z faktem, że jego flanki armii operującej przeciw mocarstwom sprzymierzonym nikt nie wstąpi w powietrze ale w każdej chwili może być bardzo poważnie zagrożona. I usunięcie tego niebezpieczeństwa musi być dla Rosji a przez nią i dla całej koalicji celem niesłychanie pożądanym. Ponieważ zaś niebezpieczeństwo to może być usunięte naprawdę tylko przez wciągnięcie Rumunii do wojny przeciw mocarstwom centralnym, przeto ta energia i to wielkie piętno na ofiary, które składa koalicja dla pozyskania Rumunii.

Wciągnięcie Rumunii do koalicji pozwoliłoby Rosji na przedłużenie swego frontu po południowi i na pokuszenie się o — »ukaranie« Bułgarii. Ale są to wszystkie możliwości więcej teoretyczne niż praktyczne. Obecnie frontu mocarstw centralnych od strony Rumunii przez Siedmiogrodz jest dla Rosji jeszcze trudniejsze, niż przełamanie tego frontu w Galicji. Jeżeli więc mimo trzymiesięcznej blisko ofensywy rosyjskiej, prowadzonej z reklamą równie wielką jak z rozrzutnością w ludziach i materiale, nie udało im się osiągnąć pożądanego rezultatu, to kombinacja rumuńsko-siedmiogrodzka musi w świetle tego faktu wyglądać bardzo wątpliwie.

Zupełnie tak samo ma się rzecz z zapowiadaną coraz częściej przejęciem Rosyan przez Dunaj gdzieś między Reni a Izmajilem i ruszeniem przez Dobrużę przeciw Bułgarii. Dobrą stroną tego planu dla Rosji byłoby przejęcie Dunaju na terytorium rumuńskim i uniknięcie forsowania tej rzeki gdzieś na granicy bułgarskiej. Ale ułatwienie tego przejścia byłoby okupione koniecznością przeprowadzenia całej armii przez Dobrużę, więc niejako wazkiem defilecie między Dunajem a morzem. A byłaby to operacja narażająca bardzo poważnie wątpliwości. Armia rosyjska zaklinowana między morze a trudny do zmiany brzegów Dunaj mogłaby się snadno znaleźć w warunkach, które bez bliższej analizy można pożytyć za wysoce ambarasujące. Ze sztyki bowiem dobudźniańskiej do flaszki bułgarskiej droga nie tyle daleka, ile dyabliście niebezpieczna.

Oto w najogólniejszych zarysach to powody i racje, dla których o ewentualnej komplikacji ze strony rumuńskiej należy myśleć wprawdzie nie z lekkomyślnym niedocenianiem, tak wiążących w niej niedogodności ale także i bez przygnębiającego ich przeceniania.

Położenie bowiem strategiczne mocarstw centralnych jest tego rodzaju, że w danym razie sprostałoby z pewnością także i tej próbie, tem

ponowić, flęże kłm koalicyjny Sarrailla na Balkanach okazuje się dość łatwym do skruszenia.

Komunikat sztabu austro-węgierskiego.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego).

Wiedeń, 26 sierpnia.

Urzędowo donoszą dnia 25 sierpnia 1916:

Rosyjski teren wojenny.

Front wojsk generała kawalerii arcyksięcia Karola: Na zachód od Mołdawii i w obszarze przełęczy Tatarskiej odparto szereg rosyjskich ataków, częścią w walce wręcz, wśród wielkich strat dla nieprzyjaciela. Zresztą przy niezmienionym położeniu miejscami ogień artylerii o zmienną sile.

Front wojsk generała polnego marszałka Hindenburga: W odcinku Perepelniki — Pieniki odebrano nieprzyjacielowi z powrotem ważki kawalek okopu, jaki dnia 22 bm. zdobył. Przytem wzięto do niewoli jednego oficera i 211 żołnierzy, oraz zdobyto trzy karabiny maszynowe. Dalej na północ nie było żadnych szczególniejszych wydarzeń.

Włoski teren wojenny.

Wczoraj wieczorem utrzymywał nieprzyjaciół nasze pozycje na południe od Wippach aż do Nova Vos w żywym ogniu działowym. Równocześnie ruszyły na ten kawalek frontu liczne oddziały wywiadowcze; odparto je. Na froncie Alp Fassaner po niendalnych atakach Włochów osłabił ich działalność artyleryjską.

Poludniowo-wschodni teren wojny.

Nad Vojską miejscami utarczki.

Zastępcą szefa sztabu generała, v. Höfer, marszałek polny porucznik.

Komunikat naczelnego kierownictwa armii niemieckiej.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego).

Berlin, 26 sierpnia.

Biuro Wolffa donosi: Wielka główna kwatera ogłasza dnia 25 bm.:

Zachodni teren wojenny.

Podobnie jak dnia 18 b. m., wczoraj wieczorem równocześnie na całym froncie od Thiepval do Somme, po najgwałtowniejszym wzmoczeniu się ognia, nastąpiły angielsko-francuskie ataki, które powtórzyły się wielokrotnie. Pomiędzy Thiepval i lasem Fourreaux zwały się one krawcowe. Część najprędniejszego zestrzelonego rowu na północ od Oviliers pozostaliśmy. W odcinku Longueval — Deville przedwzrost osiągnął korzyści; wioś Maurepas jest na razie w jego rękach. Między Maurepas a Somme francuskie uderzenie nie miało żadnego skutku. — Także na prawo od Mozy Francuzi przeszli znowu do ataku. Walka ograniczyła się do odcinka Fleury. Nieprzyjaciół został odrzucony.

Jeden z naszych okrętów powietrznych w nocy na 24 bm. zaatakował twierdzę Londyn. W walce powietrznej zestrzelono 4 nieprzyjacielskie aparaty na północ od Somme, po jednym koło Pont Faverger, na południe od Varnes i koło Fleury (ten dnia 23 bm.), a jeden ogień dział obronnych na południe od Armentieres.

Jak często już w ostatnich czasach na miasta belgijskie, także wczoraj rzucono znowu bomby na Mons. Niezależnie od poważnych szkód, wyrządzonych własnością belgijskiej, kilku obywateli odniosło ciężkie rany.

Wschodni teren wojenny.

Front generała marszałka polnego Hindenburga: Kontratak, podjęty celem odebrania rowów, utraconych dnia 21 bm. koło Zwyzyna, był skuteczny. Wczoraj i dnia 21 bm. wzięto nad Graberką 561 jeńców.

Front generała kawalerii arcyksięcia Karola: U wojsk niemieckich nic nowego.

Balkański teren wojny.

Niemia żadnych istotnych zmian.

Naczelnie kierownictwo armii.

Atak Zeppelinów na Anglię.

Berlin, 26 sierpnia.

Biuro Wolffa donosi:

W nocy z 24 na 25 bm. kilka naszych okrętów powietrznych marynarki zaatakowało południową część angielskich wybrzeży wschodnich, przyczem wydane bombami City i południowo-zachodnią dzielnicę Londynu, baterie w punktach oparcia marynarki Harwich i Folkestone, jako też liczne okręty w przystani Dover. Wszędzie zaobserwowano bardzo dobre działania. Okręty powietrzne podczas podróży tam i z powrotem były ostrzeliwane gwałtownie, ale bez skutku, przez liczne siły strażnicze, a podczas ataku przez baterie obronne. Wszystkie powróciły.

Sześć sztabu admirałowie marynarki.

Z frontu generała Bothmera.

Wiedeń, 26 sierpnia.

»N. W. Journal« przynosi pod datą 24 bm. następujący telegram swojego sprawozdawcy istnieniu, zatwierdzony przez wojenną kwaterę prasową:

Na froncie armii Bothmera pomimo gwałtownych walk, wiążących wszystkie siły w cią-

głym boju, znaleziono w centrum frontu dosyć czasu, aby pomyśleć o najważniejszej robocie, to jest o zniw. Pułki austro-węgierskie oddają na ten cel swoich muzykantów wojskowych, tudzież innych zbędnych ludzi. Dojrzałe zboże zwożone jest o ile możności do stodół. Ponieważ po odzyskaniu tej ziemi oszczędzono byłoby, jest go tutaj pod dostatkiem. Wojsko nabiera za to gotówkę.

TADEUSZ KONCZYŃSKI.

CZŁOWIEK.

(Dokończenie.)

— On! —
— Przecież jest ciężko ranny. Ledwie żyje. Sami zobaczcie. —
— Zapóźno. Trzeba było od razu wydać. —
— Boże! —
— Uciekajmy w las! —
— Nie, Janku, tem gorzej. To będzie dowód naszej winy. —
— Zostać z nim razem, to jeszcze gorzej. —
— Ukryjemy go. —
— Tak, mamro. Ale jeśli go znajdzie? —
— Nie znajdzie. Ukryjemy go w stogu siana. —
— Był nie jeździł! — mruczał chłopak. —
Wypadł przed dom. Nasłuchiwał przez chwilę. Wrócił zbliżając się strachem. —
— Wkrótce tu będą! — krzyknął. —
Jak duchy wpadli do izby. Owinięli rannego w kołdrę, z pospiechem wynieśli go i ukryli w stogu siana, który stał na końcu sadu pośrodku rozłożystych jabłoni. —
I znow, jak duchy wrócili do chaty, zgasił światło i ułożyli się do snu. —
W dwie minuty później zadudniła ziemia od

uderzeń kopyt koni. Wytężonym galopem wpadł na polną oddział jeźdźców i otoczył w mgnieniu oka chatę. —
Dowódca i dwóch żołnierzy zdjąwszy karabiny wtargnęli do sieni. —
— Światła! — krzyknął oficer. —
Kobieta zapaliła lampę drżąc na całym ciele. Wszedł do izby. —
— Kto tu świecił przed chwilą? — zapytał dowódca. —
Matka Janka milczała przerażona. —
— Kto tu świecił, padło powtórne pytanie ostre, jak uderzenie bagnetu. —
— Kładam się spać — wyszeptala kobieta — zgasiłam światło. —
— O północy? Waszego syna widziano w miasteczku. —
— Był. —
— Na przespiegi! —
— Do krewnych. —
— Jesteście obwinieni o zdradę. —
— My? —
— Młodzi! — krzyknął oficer. — Rewizja! —
Żołnierze rozbili się po całym obejściu przeszukując dom, stajnię i stodołę. —
Przerażona kobieta przyciskając do piersi kłakęcego chłopaka, śledziła przez okno migotliwe ogniki świateł, z którymi czarne cienie żołnierzy przebiegały tam i z powrotem. Drżała z obaw. abv nie odkryto kryjówki rannego.

Żołnierze wracali jeden po drugim, wszyscy z pustymi rękoma. Oficer rozparty na ławie tłukł niecierpliwie ostrogami o podłogę. —
Ostatni wrócił sierżant z sąsiedniej izby. —
— Melduję posłusznie — jest dowód! — zawołał u progu. —
Pod kobietą zakolysały się nogi. —
W ręku sierżanta, przy młem świetle lampy zamigotał szary płaszcz żołnierski, o którego istnieniu zapomnieli mieszkańcy leśniczówki. Kobieta poznała płaszcz. Na ramieniu rozdarty był i złany obficie krwią, która zakrzepła w soplach czarnych. długich. —
— Ukrywałeś się! — wyrzucił przez zęby rozszalałony dowódca. —
Kobieta wyprostowała się dumnie. —
— To był ranny! — rzekła spokojnie, choć kolana drżały pod nią, jak w febrze. —
— To był szpieg! —
— To był człowiek — odparła cicho ze łzami. —
— Gdzie jest? —
— Uszedł przed trzema dniami. —
Janek chciał mówić. —
Matka spojrzała na niego przejmującym wzrokiem. —
— Janek! — szepnęła — to już nie pomoże ani nam, ani jemu. —
Chłopak zaciął usta. Szloch wstrząsnął jego wątłym ciałem.

— Wyprowadzić przed dom! — krzyknął oficer. —
Błyskawicznie szybko spełniono rozkaz wydany. —
— Ustawić pod ścianą! Rozstrzelać! —
Gwałtowny krzyk chłopca, westchnienie ciche kobiety, kilka słów modlitwy. —
— Cel! Pal! —

Dwa ciała przesyte kulami runęły na murawę. Zadrzały jeszcze głowy, jeszcze palce wpiły się paznokciami w ziemię i już śmierć nagła, błyskawiczna zadusiła ostatni oddech. —
Jeźdźcy, jak mary dosiedli koni i jak mary zniknęli w otchłani boru. —

Ranny widział wszystko. —
Chciał krzyknąć. Straszliwy ból odebrał mu mowę. Kiedy przebrzmiała salwa i ucichł ten-tent koni, zsunął się ze stogu i mimo nieopisanego bólu w strząśniętym ramieniu, doczołgał się do trupów. —

Z przerażeniem spojrzął na zastygłą w męce twarz chłopca, z którego ust bluzgała krew, krzepnąc w czarnych soplach. —
Jeszcze jeden wysiłek, jeszcze ruch jeden — przypchnął do drugiego ciała i zajął w oczy kobiety. Zasnęła, zda się, choć powiek nie przymknęła. Jej oczy niebieskie patrzyły na niego

ukłiwe, jak za życia — z czoła płynęły krwawe łzy i osuwały się z wolno po policzku. —
Ranny poczuł wyć, jak zwierzę bólem oszałałe. Przypadł do trupa całował ręce i oczy zabite. —

Te oczy niebieskie — te oczy! —
Wszystko zagasto w jego pamięci zmieszalo się, skłębilo. Przez chwilę tłukł głową o ścianę domu, tłukł, jak taranem aż do omdlenia, potem zły wbił w próg i darł drzewo bez upamiętania, aż krew trysnęła z jego dziąseł. —
Na koniec w paroksyzmie rozpacz zwał się i jął biedz przed siebie, byle jak najdalej uciec od tego domu, pod którym leżały dwa trupy, martwi świadkowie jego unicestwienia. —

Biegł bez wytchnienia — z wyciągniętymi rękoma. —
Przed nim, jak błędne ogniki chwiały się w blaskach księżyca oczy niebieskie, pełne łez. —
Chciał je pochwycić, przywrócić do ich źróźnie wargami — chciał napić się ich łez i ugaśnić nimi ból. —

Aż padł nagle w ostepach boru, poszarpany do krwi z rozwarła raną. —
Zapadające się trzęsawiska wzięło go w swoje zimne objęcia i ukryło na wieki przed bólem jego i przed temi oczami niebieskimi, które go widziały bez końca. —

15 czerwca 1916 roku,

Polepszenie bytu nauczycielstwa w kraju.

(Koresp. własna „Nowej Reformy”).
Biała, 24 sierpnia.
Pierwszą troską reaktywowanej, autonomicznej Rady szkolnej krajowej, było obmyślenie sposobu, jak najrychlejszego przyjęcia z pomocą nauczycielstwa szkół ludowych i średnich, nawiedzonego następstwami wojny. Przedewszystkiem w awansach jednej i drugiej kategorii nauczycielstwa nastąpił zastój, zwiększający trudność ich materialnego położenia, wywołanego drożyzną, i wytwarzający uposzczenie pensyjne ich rodzin, na wypadek śmierci nauczyciela, walczącego w szeregach armii. — Aby bogdaj częściowo te następstwa stanu wojennego zmniejszyć, wystąpił prezydium Rady szkolnej z wszelkiego uznania godną inicjatywą, której następstwem będzie

nadanie 1440 posadzi stałych nauczycielstwu ludowemu po 100 obojga w kraju.
Wniosek, jak rzekłem, wyszedł z inicjatywy prezydium Rady szkolnej i przez prezydium został opracowany, przedostawiającemu wedle jurydycznego pomysłu i wskazówek nowego wiceprezydenta Rady szkolnej krajowej dra Fryderyka Zolla. Namienistnik eks. Diller zajął wobec tego projektu żywiołowe stanowisko, a sekcja i opracowany przez siebie wniosek w tej sprawie przedłożył dzisiaj po południu na plenarnym posiedzeniu Rady szkolnej krajowej. Wniosek ten, jednogłośnie na tem posiedzeniu uchwalony, streszcza się w następujących postanowieniach:

Na opróżnione posady nauczycieli szkół ludowych wszelkiej kategorii, w okręgach wojennych od najazdu nieprzyjacielskiego i to zarówno na posady miejskie, jak wiejskie, rozpisanie będą w najkrótszym czasie konkursu.

Powinno, we wniosku procentowo oznaczona liczba posad podwładnych nauczycieli szkół jednoklasowych przeznacza się dla nauczycieli tymczasowych, którzy zamianowani będą stałymi bez oznaczenia miejsca służbowego. Nadto pewną z tej kategorii liczbę posad zarezerwuje się dla nauczycieli, pozostających w niewoli nieprzyjacielskiej, lub pozostających w okręgach przez wroga zajętych, na wypadek powrotu ich do służby. Do tej kategorii zaliczono także nauczycieli z okręgów, pozostających pod niewolą nieprzyjacielską.

Równocześnie z konkursami na te stałe posady, ogłoszony będzie konkurs na nauczycieli stałych bez oznaczenia miejsca służbowego w III klasie plac. Na posady te będą się mogli zgłaszać nauczyciele tymczasowi, odbywający służbę wojskową. Posady nadane im będą z zastrzeżeniem, że po powrocie do służby wojskowej objąć będą obowiązki kadetów posad, wskazaną im przez Radę szkolną krajową, o ile nie uzyskają, w drodze konkursu, równocześnie, lub później, innej stałej posady. Pierwszeństwo mieć będą żona, względnie ojciec rodziny.

W razie zajęcia okręgu szkolnego przez wroga po rozpisanu konkursu, wstrzymane będzie obsadzenie posad, wymienionych w konkursie, natomiast jednak zamianowanych będzie tytuł nauczycieli tymczasowych stałymi, bez oznaczenia miejsca służbowego, ile w danym okręgu było wolnych posad miejskich podwładnych i posad nauczycieli szkół jednoklasowych.

Podania kompetentów, odbywających służbę wojskową, i kompetentów, którzy z powodu inwazyi nieprzyjacielskiej stracili swoje dokumenty służbowe, mogą być wnoszone bez dokumentów, a badana będą na podstawie kwalifikacji urzędowych.
Zarządzenie to, które bez wątplenia nie było przez ustawę przewidziane, lecz też nie sprzeciwia się jej duchowi, gdyż ustawa nie przewidywała następstw długo trwającej wojny, zapewnia awans całej masie nauczycieli, nadto zaś rodzinom tych, którzyby w boju bohaterką śmiercią polegali, zabezpiecza pensje wdowie i sierocie. Zarządzenie to zrozumienie obecnej sytuacji podyktowane, spotka się niechętnie z uznaniem wśród rzeszy nauczycielstwa ludowego.

W zakresie awansu nauczycieli szkół średnich odbywały się już od dłuższego czasu pertraktacje między ministerstwem oświaty a Radą szkolną krajową. Ostatecznie rząd zgodził się, wobec tego, a raczej pomimo tego, że obecnie mamy w kraju około 500 zastępców naucz. egzaminowanych, na obsadzenie 48 posad prowizorycznych nauczycieli.

Na dzisiejszym posiedzeniu sekcji Rady szkolnej krajowej dla szkół średnich na wszystkie te posady zamianowani zostali kandydaci, przyczem przedewszystkiem uwzględniano ich liczbę lat służby, na drugim planie stawiając grupę przedmiotów, do której posiadają kwalifikacje. Z tego powodu posady otrzymali w stosunkowo znacznej liczbie najliczniej reprezentowani kandydaci z grupy historii powszechnej i nauk przyrodniczych. Nominacje te ogłoszone będą w najkrótszym czasie w „Dzienniku Przedowym”.

Wreszcie donoszę, że na plenarnym posiedzeniu swoim uchwalili dzisiaj Rada szkolna krajowa jednogłośnie poprzednio zgłoszony wniosek delegata krakowskiego red. M. Kopńskiego, wzywający prezydium Rady szkolnej krajowej do dalszych usiłowań, celem wyjednania dla nauczycielstwa ludowego dodatku drożyznianego i z większenia przynależnej przez rząd kwoty miliona koron, przeznaczonej na zaliczki dla nauczycieli, dotkniętych wojną, na odbudowę ich gospodarstw domowych.

M. K.
Podział rejonów Inspektoratów w szkołach średnich od 22 sierpnia b. r.
Terytoryalny rozdział czynności inspektorów szkół średnich, zarządzony został w sposób następujący:
Inspektor dr Franciszek Majchrowicz: Państwowe: Lwów: gimnazja I—VIII, filie gimn. I, IV i VII, Prywatne: I—III, 26-kiel: prywatne: Lwów: Mickiewicza, Jaworów: prywatne i rządowe, Rohatyn: prywat. i rząd. Razem 20 zakładów naukowych.

Inspektor Tadeusz Lewicki: Państwowe: Brzozów, Gorlice, Jarosław, Jasło, Myślenice, Sanbor, Sanok, Strzyżów, Chyrow, Łańcut, Lubaczów, Nisko, Strzyżów. Nadto państwowe: Kolomyja p. Stanisławów I—II, Tarnopol I—II, Tarnobrzeg, Kolomyja z. g. II. Razem 22.
Inspektor dr Karol Opuszyński: Państwowe: Drohobycz, Kamionka Strumiłowa, Nowy Targ, Rzeszów I—II, Tarnów I—II, Wadowice, Złoczów, prywatne: Biała T. S. L. Koliuszowa, Zakopane, prywatne Rzeszów, Tarnów 3 (2 żeńskie gimnazja, 1 liceum). Nadto państwowe: Brody, Trembowla. Razem 18.

Inspektor dr Jan Kopać: Państwowe: Brzeżany, Debica, Gródka, Łańcut, Mielec, Sokal. Prywatne: Lwów gimn. żeńskie Bazylianki, Busk r. Dolina r., Przemyski, Przeworsk, Lwów Liceum Fanny Dittner. Nadto państwowe: Buczacz, Kolomyja r. Stanisławów, Tarnopol r. prywatne: Czortków, Horodenka, Kopyczyńce, Podhajce. Razem 20.
Inspektor Stanisław Rzepiński: Państwowe: Kraków I—VI, filia II g. Bochnia, Nowy Sącz I—II, prywatne Kraków: Jaworskiego i XX. Piłajów, żeńskie: I (przy ul. Wolskiej) II (pałac Spiski), Lewickich (Strzyżowskiej), SS. Urszulanek i liceum Kaplińskie, wreszcie Brzesko, Chrzanów, Nowy Sącz z. Razem 20.

Rada rzędu z funkc. inspektora krajowego Michał Rembacz: Wszystkie szkoły realne w kraju.

Ukraińcy o projektach rozwiązania kwestyi polskiej.

Głosy o projektach rozwiązania kwestyi polskiej przez mocarstwa centralne, jakie się pojawiły w ostatnich czasach, wywołały także odpowiedź w prasie ukraińskiej. Organ „Ukrainiec” z daty 23 bm. takie te sprawy poświęca charakterystycznie, zgodnie zresztą ze swym zasadniczym i zawsze zajmowanym stanowiskiem uwagi:

„Od pewnego czasu słyszy się w Lwowie dużo o polskiej kwestyi i o jej rozwiązaniu... Co w istocie jest na rzeczy? — Na to odpowiedzieć nie możemy. I wątpliwy, czy poza kilkoma kierującymi politykami państwowymi, wogóle ktokolwiek wie dokładnie, jak w rzeczywistości stoi polska sprawa po tej stronie frontu. A oprócz tego, wojna jeszcze nie skończona i niejedna sprawa, która komuś wydaje się rozstrzygniętą, może z końcem wojny zupełnie wyglądać nie tak, jak ją sobie teraz wyobrażają miarodajni politycy...”

Po zaznaczeniu tutaj, że zresztą wszystkie teraz tworzone projekty układu stosunków politycznych są „zasadniczo prowizoryczne” i że ta prowizoryczność musi także cechować projekty rozwiązania kwestyi polskiej, „Dziś” tak dalej pisze:

„Wszystkie bez wyjątku głosy austriackiej i niemieckiej prasy o polskiej sprawie, mają to wspólne, że stawiają przed zagadką. Pozwalają one optymistom i pesymistom spekulować się wielu rzeczy, a równocześnie nie wyjaśniają niczego, prócz tego, o czym wiedzieliśmy i bez nich a oddawna ze słów kancelarii, że zdobyte polskie ziemie nie będą zwrócone Rosji, oraz że centralne mocarstwa, wbrew swojej woli zmuszone staną przed kwestją polską, rozwiązując ją odpowiednio do swoich potrzeb.”

„Tyle wstępnego wiemy. Poza tem wiemy jeszcze, że toczą się konferencje między Niemcami a Austro-Węgrami w sprawie polskiej, a po wyjeździe Bethmanna-Hollwega z Wiednia dowiedzieliśmy się z widocznego inspirowanego artykułu „N. Fr. Presse”, że Królestwo polskie nie będzie podzielone między centralne mocarstwa. I nie wiecie.”

„Ukraińskiej stronie naturalnie nie może być obojętnym, czy, kiedy i jak będzie rozwiązana kwestya polska. Jednakże obecne stadium stosunków, wśród jakich żyjemy teraz skutkiem rozwoju wojennych wypadków na ukraińskim froncie w Galicji, na Bukowinie i Wołyniu, bardzo mało nadaje się do tego, abyśmy już dziś głośno rozstrzykali stanowisko do całej polskiej kwestyi. Zresztą decydującym kołem ukraińskie stanowisko wobec polskiej kwestyi i bez tego jest znane. Na dziś wystarczy i odpowiadać będzie niewyjaśnionemu dotąd strategicznemu położeniu, skoro ograniczymy się do przypomnienia jednomyślnego zdania całego ukraińskiego narodu co do jednego tylko punktu z całego kompleksu narodowo-politycznych spraw — co do sprawy przynależności wschodniej Galicji wobec ewentualnego polskiego politycznego organizmu. Nasze niezachwiane stanowisko w tej sprawie dobrze jest znane, a że nie obce ono także miarodajnym kołom monarchii, o tem świadczy znana czytelnikom „Bila” broszura węgierskiego magnata, Stefana Ambrozego.”

„Nie bez podstawy możemy powiedzieć, że plany co do Galicji wogóle, a wschodniej Galicji w szczególności, należą do krajiny utopii.”

Od Administracyi.

Celem uregulowania nakładu prosimy o możliwie najwcześniejsze nadsyłanie prenumeraty.

Warunki prenumeraty w nagłówku dzienika.

Kronika.

Kraków, 26 sierpnia.
Aprobowacy miasta, Magistrat m. Krakowa nadysła nam następujący komunikat: We czwartek odbyło się posiedzenie komisji aprobowacyjnej Rady m. Krakowa pod przewodnictwem wiceprezydenta J. K. Federowicza przy udziale 40 radców m. Wiceprezydent Federowicz złożył wyczerpującą sprawozdanie z działalności miejskich zakładów apr., przeobrażając po kolei wszystkie artykuły, służące do zaspokojenia codziennych potrzeb. Wskazał na trudności, na jakie gmina napotyka przy wprowadzaniu tych artykułów oraz na kwestię przysługującego m. w sprawie objęcia coraz to dalszych artykułów we własny zarząd gminy. Przedewszystkiem wyraża się obecnie sprawa cukrowa jako największa bolączka dla miasta. Sprawozdawca wykazał, że przyznany brak cukru w mieście jest nierównomierny, dowód cukru w poszczególnych miesiącach, dla organizacyi rozdzielu tego cukru, a nadto odpływu cukru, przeznaczanego dla Krakowa do innych miejscowości w Galicji i Król. Polskiem. Przewodniczący zaznaczył, że celem zapobieżenia dzisiejszym opłakanyom stosunkom, mianowicie celem zapewnienia miasta w cukier magistrat jeszcze z początkiem lipca br. wniósł do ministerstwa handlu, manifestu i oświadczenia do Centrali cukrowej memoriał, w którym przedstawiał wyczerpująco stan rzeczy, oraz wykazywał, że jedynym sposobem usunięcia tych niedomagań byłoby oddanie rozdziału kontyngentu cukru przeznaczanego dla Krakowa samej gminie. W sprawie tej interweniowało prezydium w ministerstwie handlu, oraz w Centrali cukrowej. Obecnie z powodu zupełnego braku cukru w Krakowie prezydium miasta oddało rozzerwę cukru w ilości 2½ wagonu do rozsprzedaży w sklepach miejskich, którą rozpocznie wczoraj.

W dyskusji, która się wywiązała w sprawie braku cukru, uchwalono na wniosek p. Kosobudzkiego sprawę tę przedstawić pełnej Radzie m., a w razie, gdyby posiedzenie Rady m. w najbliższym czasie nie mogło być zwołane, upoważniono prezydium do wysłania delegacji do Wiednia, która by poparła petycję gminy o objęcie rozdziału cukru dla Krakowa. Dalej uchwalono wniosek r. m. dra Langa, dra Schneidra i dra Krzetulskiego, by miasto postarało się o 10 wagonów cukru, któryby był funduszem żelaznym, a nadto, by rozsprzedaż cukru odbywała się stale w sklepach miejskich.

W dalszym ciągu wiceprezydent Federowicz omawiał sprawę maki, owoców, jarzyn, drobiu, skór itd., przedstawiał trudności przy sprowadzaniu węgla i jaj, oraz starania gminy w sprawie spłaty sumy donaturowanego.

Z kolei przysługano do wyboru członków dla kontroli miejskich Zakładów aprobowacyjnych z łona komisji aprobowacyjnej oraz do wyboru Komitetu wykonawczego tej komisji. Komitet wykonawczy będzie czuwał nad sprawnością 4 głównych Zakładów m. a to: magazynu głównego na placu drzewnym, składu węgla, składu detalicznego przy ul. Jabłonowskiej, oraz mierniczy miejskiej. Do nadzoru nad piekarni m. wybrano 2 radców m., a dla nadzoru nad sklepami miejskimi wybrano po jednym radcy miejskim.

Wreszcie przysługano do zmiany taryfy maksymalnej na mięso cielęce, wieprzowe, tłuszcze i wyroby masarskie. Przewodniczący zdał sprawę z rezultatów rewizji, jaką z polecenia prezydium przeprowadzono we wszystkich sklepach rzemieślniczych i masarskich przy udziale organów magistratu oraz dyrekcyi policyjnej, a która wykazała, że zapas tłuszczy i wyrobów masarskich w Krakowie w zupełności się wyczerpał. Następnie uchwalono jednomyślnie podwyżkę cen mięsa, tłuszczy i wyrobów masarskich, które już zamieścił.

Przy dyskusji w sprawie zaopatrzenia miasta w mąkę i srogiaty zastanawiano się nad przyczyną pogorszenia się jakości chleba i podnoszono z uznaniem, że chleb z piekarni miejskiej korzystnie się wyróżnia. Przewodniczący wyjaśnił, że chleb z piekarni miejskiej składa się z 50% maki pszennej i 50% maki jęczmiennej.

Magistrat przeprowadził szczegółowe badania, czy piekarnie do chleba nie dodają więcej srogiaty, niż dopuszcza norma 50%. Zarządzono też rewizję, które trwają jeszcze i będą nadal często powtarzane, ażeby piekarni zmusić do ściślejszego przestrzegania przepisów higienicznych. Zwrocił także uwagę publiczności, że chleb przy użyciu 50% srogiaty łatwo ulega zepsuciu i nie da się czas dłuższy przechowywać. Publiczność w dobrze zrozumianym interesie własnym powinna się ze skargami na nadużycia zwracać bezpośrednio do prezydium miasta. Ogólnikowe skargi w pismach codziennych nie dają magistratowi możliwości do skutecznego wkręcania i ukarania winnych.

Z powodu spóźnionej pory przewodniczący zamknął posiedzenie, odrzucając dyskusję nad sprawą organizacyi kuchni wojennych w Krakowie do następnego posiedzenia, które się odbędzie we wtorek dnia 29 bm.

Artykuły epizyowe dla Wiednia z Królestwa Polskiego. Na ostatnim posiedzeniu wiedeńskiej Rady miejskiej zawiadomił sekretarz magistratu dr Wanschura, iż naczelną komenda armii wyznaczyła dla gminy wiedeńskiej trzy obwoły w Królestwie Polskiem, z których będą dowożone dla Wiednia jaja, drob, ziemniaki i inne artykuły epizyowe. Gmina wiedeńska wysłała już do Królestwa Polskiego swoich mężów zaufania, celem organizacyi wykupu tych artykułów.

Wartoby zapytać, ile też obwodów przydzielono dla m. Krakowa dla wywozu towarów na użytek ludności krakowskiej. Pytanie to nasuwa się tem bardziej, iż w czasach pokojowych targi krakowskie stały się ważnym artykułami epizyowemi z sąsiednich powiatów okupowanego terytorium.

Z sekcji technicznej Rady przyobecną Centrali dla odbudowy Galicji. W sierpniu b. r. odbyło się w Krakowie w lokalu Centrali powyższej pierwszej sekcji technicznej Rady przyobecną, na którym byli obecni wszyscy członkowie w liczbie 11. W obradach, których przewodniczył kierownik sekcji, radca dworu p. Ingardon, wzięli także udział referenci sekcji: starosta p. Caspary i inżynier p. Teodorowicz.

W dyskusji przemawiali między innymi pp.: Naturny, Starowieyski, Obnitski, prof. Galski, członek Wydziału krajowego p. Dąbowski, hr. Lasocki, Kędzior, starosta Caspary, st. radca Kleczek i inni. Starosta p. Caspary w dyskusji podniósł, że do końca lipca 1916 roku wydano na tymczasowe pomieszczenie 63.216 rodzin bezdomnych i na budowę stołów w 60 powiatach okrągowo 25.700.000 K (czyli na jedną rodzinę przeciętnie po 400 K).

Wynik obrad sekcji technicznej da się streścić w następujących punktach:

- 1) Definitywna odbudowa będzie rozpoczęta przez Centralę dopiero po zatwierdzeniu programu przez ministerstwo robót publicznych. Ponieważ zaś do zastawienia tego programu potrzebne jest uzupełnienie wykazu szkół wojennych i opracowanie preliminarza kosztów odbudowy, tudzież sporządzenie planów regulacyjnych przez Wydział krajowy, co potrwa do wiosny 1917 roku, zatem właściwa odbudowa może być podjęta dopiero w roku 1917.
- 2) Ekspozytury budowlane obok uzupełnienia statystyki szkół i opracowania preliminarza odbudowy zajmować się będą w roku 1916 dalszą budową pomieszczeń dla rodzin bezdomnych i budową stołów na koszt państwowego kredytu zapomogowego. Według jednomyślniej opinii, ma być zaniechana budowa baraków, a natomiast dla bezdomnych rodzin właścicieli mają być stawiane budynki, które tymczasowo służyć będą na miesz-

Kania, a po odbudowie domów mieszkalnych użytkowane zostaną na stajnie.

Centrala nie będzie dawała gotówki, bo się zdarzyły wypadki, że otrzymane zasiłki nie zostały użyte na budowę. Gdzie niema lasów, ani ludzi, tam dostarcza Centrala gotowych stołów.

3) Składy materiałowe i narzędzi uważa Centrala za niezbędne; zarządem składów nie mogą się jednak zajmować ekspozytury budowlane, obejmujące kilka powiatów, lecz albo Wydziały powiatowe, albo komitety miejscowe. Nadto stara się Centrala zakupować drewno i lasy, odnawiać tartaki i dostarczać koleje leśnych.

4) Co się tyczy naprawy i odbudowy kościołów, cerkwi i budynków plebańskich, to namiesztwo nie zajmowało się zbieraniem odpowiednich dat i nie ma do dyspozycji wykazów. Ekspozytury budowlane są jednak zobowiązane zebrać daty statystyczne o rozmiarach zniszczenia w tych budowlach i przedłożyć je Centrali. Dotychczas przysłało namiesztwo odnośnie podania Centrali, która oznacza szkody i koszty, a fundusz religijny udziela zapomóg, zwłaszcza na naprawę dachów, ażeby budynki nie niszczały.

5) Obok doraźnych budowli, zajmie się Centrala odtworzeniem granic gruntów w gminach wiejskich, gdzie między wskutek operacyi wojennych, obywateli wojsk i przemarszów zostały zatarte i strątowane, aby zapobiedz sporom granicznym i umożliwić gospodarstwo rolne.

Departament Opieki N. K. N. W uzupełnieniu artykułu pod powyższym tytułem umieszczonego w Nrze 418 naszego pisma, zaznaczamy, że prezesem Naczelnego Komitetu Opieki był dr Leon Bieliński, zaś kierownictwo agend spoczywało w rękach p. dra Ernesta Habichta. Szefem Departamentu Opieki N. K. N. jest dr Jan Hupka, zaś kierownikiem biur. por. Okołowicz.

Edmund Privat. W onegdajszym numerze naszego pisma zamieściliśmy artykuł znanego publicysty Edmunda Privata z Gency p. t.: „Publicysta szwajcarski o Polsce”. Nadmieniamy, że p. Privat zna dobrze Kraków, jest bowiem wybitnym esperantystą i gościł tutaj w roku 1912 w czasie ósmego wszechświatowego zjazdu esperantystów. Świeżo wydał p. Privat popularną broszurkę w języku Esperanto p. t. „Libera Polujo” (Wolna Polska), w której popiera gorąco aspiracye narodu polskiego.

Rozdanie wsparć z fundacyi ś. p. Feliksa Bojanowskiego. Magistrat miasta Krakowa komunikuje: Odsłaki, narosłe od kapitału fundacyjnego ś. p. Feliksa Bojanowskiego, w roku 1916 rozda magistrat miasta Krakowa w listopadzie b. r. tytułem jednorazowych wsparć najuboższym chrześcijanom w mieście Krakowie. O wsparcie z tej fundacyi wspólnie mogą osoby obojga płci, religijnie chrześcijańską wyznające, moralnego prowadzenia, prawdziwie ubogie, do gminy miasta Krakowa przynależne i zamieszkałe stale w Krakowie w jednej z dzielnic od I—XXII. Osoby, mające zamiar wspólnie się o powyższe wsparcie, powinny zgłosić się ustnie lub pisemnie w miejskim biurze ubogich (Dz. I, ulica Poselska l. 8, parter) do zapisu na wsparcie najpóźniej do dnia 10 września b. r. i o ile po raz pierwszy do zapisu w miejskim biurze ubogich się zgłaszają — przedłożyć także poświadczenie przynależności do gminy miasta Krakowa.

Otwarcie nowego zakładu naukowo-wychowawczego I. Kola T. S. L. Wzorowa, szkoła ludowa 4-klasowa nowego typu z ogródkiem dziecięcym, pod kierownictwem p. St. Okołowiczówny, rozpoczyna rok szkolny dnia 1 września. Zapisy rozpoczęły się o godzinie 11—12 przed południem i do 4—5 po południu w lokalu szkoły przy ulicy Wolskiej l. 19. Liczba dzieci w klasach ściśle ograniczona.

Wpisy do wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie odbywać się będą 1 i 2 września, to jest w piątek i sobotę, od godziny 9—12 w południe, zaś 3 września, to jest w niedzielę, od godziny 10 do 12 przed południem w budynku chemicznym przy Alei Mickiewicza l. 9 na I. piętrze. Nr drzwi 13.

Wpisy do seminarium nauczycielskiego miejskiego (ulica Kamiełnicka l. 41) na kursa i do szkoły 6-letniej rozpoczyna się w dniach 30 i 31 sierpnia b. r. od godziny 9—12 w południe. Egzamina wstępne i poprawcze będą uczniowie zdawali 1 i 2 września, zaś 3 września rozpocznie się rok szkolny uroczystym nabożeństwem o godzinie 9 rano w kościele OO. Kameliotów na Piasku.

W liceum żeńskim im. Heleny Kaplińskiej w Krakowie (ulica Golebia l. 5), odbędzie się egzamina prywatne i wstępne dnia 7 i 9 września b. r. od godziny 9 do 1 i od 3 do 6. Wpisy rozpoczną się dnia 28 sierpnia od godziny 11 do 1 przed południem i od 3 do 4 po południu.

Pogrzeb ś. p. Jana Gulińskiego, emerytowanego st. radcy magistratu krakowskiego, odbył się wczoraj po południu z kaplicy na cmentarzu krakowskim, przy udziale liczego grona urzędników magistratu i publiczności.

W pogoni za cukrem i kawą. Donieśliśmy wczoraj o ogromnym obłożeniu, jakie panowało przed wszystkimi sklepami miejskimi, w których rozpoczęła sprzedaż cukru w ilości po pół kilograma na osobę. Przygotowane zapasy publiczności jeszcze przed południem w zupełności wykupiła.

Niepiętnie „ogonki” władz przed niektórymi sklepami kolonialnymi, sprzedającymi kawę, n. p. przed znaną filią wiedeńskiej firmy eksportu kawy na linii C—D, gdzie od kilku dni widać i po 100 par ustawionych w rzędach, czekających na swoją kolej. W sklepach tych sprzedaje się za ledwie po pół ćwierci kilograma kawy na kartki, a to celem obdzielenia jak największej liczby ludności, chociaż przecież kawy w Krakowie jeszcze nie brakuje. Takie zmniejszenie „porcji” powiększa tylko długość „ogonków”, powoduje ścis i naraza rodziny na strątę czasu, gdyż po pół ćwierci kilograma kawy trzeba za każdym razem chodzić do miasta i wystawać w szeregu całymi godzinami.

Kurs wyrobu taniego obuwia. Staraniem krajowego Patronatu rękodziel i przemysłu w Wydziale krajowym, urządzone zostaną dwa dalsze kursy wyrobu taniego obuwia (o spodach drewnianych), a w szczególności:

- 4-tygodniowy kurs kroju wierzchów, oraz 4-tygodniowy kurs szycia wierzchów (ze skóry, płótna, sukna i t. p.).
- Na oba kursy zostanie przyjętych po kilkanaście dziewcząt w wieku najpóźniej 16 lat. Nauka jest bezpłatna, rozpocznie się w dniu 4 września b. r. i będzie się odbywała pod kierunkiem krajowego instruktora szewskiego codziennie od godziny 7 rano do 1 w południe. Od 3-go tygodnia nauki, będą frekwentantki pobierały zasiłki, zaś po ukończeniu kursu z dobrym wynikiem znajdujące zatrudnienie w pracowni taniego obuwia. O przyjęciu na kurs zgłaszać się należy przy przedłożeniu ostatniego świadectwa szkolnego w biurze „Tow. po-

pierania przemysłu kobiecego”, ul. Franciszkańska l. 4 (parter, drugie podwórce) codziennie między godziną 11 a 1 rano. Pierwszeństwo w przyjęciu na kurs szycia wierzchów mają te kandydatki, które umieją już szyc na maszynie.

Gazownia miejska, zdaje się, zapomniała w ostatnich czasach o obowiązkach, jakie nakłada na nią stosunek do konsumentów gazu. Świadczy o tem skargi, jakie otrzymujemy z kilku stron ze sier krakowskiej publiczności. Między innemi sprawa przeniesienia gazomierza wprowadza gazownię w taki kłopot, że przeprowadzenie tego rodzaju akcyi rozkłada na tygodnie, wyznaczając coraz to nowe terminy bez zamiaru ich dotrzymania. Rzecz naturalna, że biedny konsument uzbraja się w największą dozę cierpliwości i... czeka. Zważywszy jednak, że gazownia jest instytucją nie filantropijną, lecz za zużycie gazu pobiera znaczne należności, należałoby stosunek jej handlowy do konsumentów określić i warunków układu dotrzymać. Wszak istnieją organa kontrolne, których zadaniem jest wglądać i interweniować na rzecz poszkodowanych, tym razem klientów tej instytucji.

Nagła śmierć. Wczoraj w południe zmarła nagłe na udar serca w domu pod l. 22 przy ulicy Pawiej 60-letnia Marya Jagodzińska, która przejechała do znajomych z Tarnowa. Wzwaano natychmiast lekarza, lecz wszelka pomoc okazała się już daremną.

Ogień. W fabryce wyrobów chemicznych przy ulicy Krowoderskiej pod l. 38 wybuchł ogień wczoraj w południe, zapaliła się mianowicie pewna ilość pudełek z pastą do czyszczenia obuwia, zawierającą — jak wiadomo — domieszkę benzyny. — Szkoda wynosi około 300 koron. Ogień ugasiła straż pożarna. W czasie ognia poparzyła się dotkliwie w rękę, nogi i głowę żona właściciela tej fabryki, p. Stanisławowa Hofowa; zaopatrzył ją lekarz pogotowia.

W niewoli rosyjskiej. Otrzymałmy kartkę następującą: W niewoli rosyjskiej znajdujący się i są zdrowi: jednoroczni ochotnicy: Cieślak Roman, Dziubek Leon, Dziuba Antoni, Steczyński Aleksander, Serwacki Stanisław i kadet Ungeheuer Marjan — wszyscy z 12 kompanii 18 pułku piechoty obrony krajowej.

Kartka jest bez daty i bez podania miejscowości.

Z Królestwa Polskiego.

Miechów. (Obelisk pamiątkowy. — Kursy nauczycielskie).

W rocznicę urodzin cesarza Franciszka Józefa poświęcony został na rynku miechowskim obelisk pamiątkowy z jasnego kamienia ciosowego, ozdobiony na szczycie pięknym orłem z brązu. Na czarnej tablicy, umieszczonej od strony północnej obelisku, widnieją napis złotymi głoskami: „Ku wiecznej pamięci bohaterów wszelkiej narodowości, poległych w obwodzie miechowskim 1914—1915”.

Kursy nauczycielskie, urządzone staraniem Komendy obwodowej i inspekcji szkolnej podczas wakacji dla nauczycieli i nauczycielki ludowych obwodów miechowskich, zostały zamknięte aktem uroczystym w niedzielę, dnia 20 b. m., w sali szkoły ludowej. Wobecności pp.: komendanta pułkownika Preveaux, insp. obwodowego szkół Jasińskiego, którzy wygłosili stosowne przemowy, oraz prelegentów, słuchacze kursów wykonali piękne pieśni narodowe, a p. Karkowski, nauczyciel ludowy, w imieniu kolegów wyraził głęboką podziękę wiadom i prelegentom za trud, podjęte dla pogłębienia i rozszerzenia wiedzy nauczycielstwa, oraz gorące pragnienie dalszego posiewu tych ziarn oświaty między dziećmi ludu naszego.

Nowe szpital Czerwonego Krzyża w Królestwie Polskiem. Obok istniejących już trzech szpitali epidemicznych w Królestwie Polskiem, a mianowicie w Wierzbniku, Zakrzówku i Puławach, zakłada krajowe Stowarzyszenie Czerwonego Krzyża nowy szpital epidemiczny w Klimontowie.

Szpital Czerwonego Krzyża w Piotrkowie. — Z powodu zawierającej pewne niedokładności notatki p. t. „Szpital Legionów Piotrkowie”, która się ukazała w „Dzienniku Narodowym” w Piotrkowie Nr 189 z dnia 20 b. m., a następnie została powtórzona przez inne pisma, komunikuje nam Prezydium Kraj. Stow. Czerw. Krzyża, że szpital wspomniany, noszący nazwę „Szpital Czerwonego Krzyża” w Piotrkowie składa się z trzech oddziałów, z których jeden przeznaczono dla legionistów. Ten oddział pozostaje pod bezpośrednią opieką przydzielonego z ramienia Legionów dra Konopackiego. Naczelnym kierownikiem wszystkich oddziałów jest dyrektor szpitala, zaszczytnie znany w naszym kraju lekarz dr Jan Olski, do niedawna kierownik szpitala Czerwonego Krzyża w Rzeszowie. Szpital Czerwonego w Piotrkowie mieści przeszło 400 łóżek, z czego 140 przypada na oddział dla Legionistów.

Lublin, 23 sierpnia. (Spodziewane zmiany polityczno-społeczne i gospodarcze. — Klub mieszczowski. — Wojska tureckie. — Ukryte zapasy. — Rok szkolny).

Miasto nasze znajduje się w przededniu doniosłych polityczno-społecznych reform. Dziś, jutro, ma zostać ogłoszone urzędowe przyłączenie przedmieść do miasta, mają zostać rozpoczęte prace kanalizacyjne. Na dalszym nieco planie, ale również w krótkim terminie, spodziewany jest samorząd miejski. W klubach i organizacjach rozpoczęło się zamaranie odtąd tyłu miesięcy życia, kampania wyborcza, chociaż nieoficjalnie, ale już się rozpoczęła. Można już nawet z powszechnego nastroju wyczuć linię polityczną miejscowego społeczeństwa podczas wyborów: przykładem będzie tu Wąrzawa, hasło konsolidacji żywiołu polskiego trafi na grunt bardzo podatny.

W tych dniach zawiązanym i przez władze zaleganizowanym został Klub mieszczowski, organizacja, skupiająca w sobie żywioły niepodległościowe, której powstanie przyspieszył niedaleki termin samorządu i wyborów.

Przez Lublin przejechały wielkie transporty wojsk tureckich. Codziennie gromady ludzi wystawały przed dworcem, ażeby widzieć egzotyczne wojsko. Ze Lublin, mimo krótkiego postoju pociągów, potrafił nawiązać stosunki z wyznawcami Allacha, świadczą o tem tureckie pieniądze, jakie się pojawiły na mieście, służąc tymczasem jeszcze nie do kursu, ale do podziwiania — szczególni niezrozumiałych napisów.

W mieście kryją się wciąż jednak zapasy żywności, tytoniu i t. d. O tem świadczą ciągle konfiskaty, przetrzymane na rogatkach podczas myciaia towarów na wieś. W tych dniach w ton sposób wyłapano 60 pudów słomy, które potajemnie szły na prowincję, w mieście tymczasem trudno było tego specjalu doprosić się. Niema też dnia, ażeby nie aresztowano jakiegoś tytoniarza

bydowskiego, kryjącego spore zapasy, a w trafikach tymczasem tytoniu — ani na lekarstwo! Im bliżej rok szkolny, tem więcej powstaje w mieście i po wsiach zakładów szkolnych. Jest to objaw bardzo dodatni. Sfery pedagogiczne także przez wakacje nie próżnowały. W Lublinie odbył się przy udziale 200 z górą słuchaczy kurs dla nauczycieli ludowych, o podobnych kursach donoszą też z Zamościa. Z początkiem roku szkolnego otwarte zostają w Lublinie trzyletnie seminarium nauczycielskie prywatne, które przyjmują uczniów także bez świadectw, na podstawie egzaminu wstępnego. Spodziewany jest napływ synów włościańskich, co byłoby niemałą zasługą założycieli nowego zakładu.

Ze świata.

Po dwudziestu miesiącach, Rólnik August Gebauer ze Strzebowie na Śląsku dostał się jeszcze w listopadzie 1914 r. do niewoli rosyjskiej i odtąd słuch o nim zaginął. — Dopiero w zeszłym tygodniu otrzymała rodzina od niego wiadomość, że przebywa w Perejowie w niewoli i że dobrze mu się prowadzi.

Okradzenie domu niemieckiego we Frywałdzie. We Frywałdzie na Śląsku niezłomni sprawcy włamań do domu niemieckiego i okradli w nim restaurację ze wszystkiego, co tam znaleźli. Na trop łupieżców dotąd nie wpadnięto.

Prościejów zamknięty dla galicyjskich uchodźców. Pisma morawskie donoszą, iż z dniem 17 bm. zamknięto miasto Prościejów dla uchodźców z Galicji wschodniej.

Otwarcie nowego urzędu pocztowego w Serbil. Wskutek rozporządzenia ministerstwa handlu z d. 11 sierpnia 1916 roku, został c. i k. etapowy urząd pocztowy i telegraficzny Jagodina (w Serbii) otwarty dla prywatnego ruchu telegraficznego.

Utrzymanie jednego dziecka podczas wojny. Gazety angielskie obliczają stosunek podrożeń kosztów utrzymania jednego dziecka w Anglii podczas wojny. Utrzymanie to podrożało w pierwszym roku wojny o 25 procent, w drugim o 50 procent, a obecnie spodziewane jest podrożenie do 75 procent. Kompletnie ubranie dla 10-letniego chłopca kosztowało przed wojną około 230 K, a obecnie około 315 K, dla dziewczynki z 550 K podrożało do 900 K. Chociaż nasze dzieci tak drogie ubrania nie noszą, w każdym jednak razie komplet ubrania dla chłopca obecnie wynosi około 170 K (4 K czapka, 50 K ubranko, 40 K bućki, 60 K palto, 16 K bieleńna).

Mianowania na dyrektora skarbu. Prezydium kraj. dyrekcji skarbu zamianowało koncepcyjnego praktykanta Edwarda Tippeka, koncepcję skarbowym. Zamianowało oficjalów rachunkowych: Józefa Ryzaka, Eugeniusza Pernarowskiego, Wojciecha Murzyńskiego, Władysława Mokrzyckiego, Dezyderyusza Hassa, Hilarego Medwidia, Rudolfa Wagniera, Stanisława Iwanickiego, Ludwika Kurzbauera i Władysława Krawczyńskiego rewidentami rachunkowymi, a asystentów rachunkowych: Bolesława Słowikowskiego, Leopolda Liebharta, Norberta Dreikursa, Józefa Szczurka, Wiktora Kocha, Aleksandra Wojnowskiego, Tadeusza Zawadzkiego, Aleksandra Scheina, Mieczysława Olejaka, Leopolda Schmera, Antoniego Fulińskiego, Aurelio Pruszyńskiego, Jana Głoda i Włodzimierza Husakowskiego oficjalami rachunkowymi.

Zamianowało oficjalami kancelaryjnymi Józefa Kamńskiego adiunktem kancelaryjnym, a kancelistów Joachima Schächtera i Antoniego Pleskacza oficjalami kancelaryjnymi.

Mianowania na pocztę. Ministerstwo handlu zamianowało asystentami pocztowymi praktykantów Maryana Mazura i Józefa Zarkowskiego we Lwowie oraz Dyonizego Brzostowskiego w Krośnie, a wicepr. poczt. postawił M. Mazura we Lwowie, J. Zarkowskiego zaś przeznaczył dla Przemyśla, a D. Brzostowskiego dla Sokala.

Wiceprezident poczt. i telegrafów przeniósł oficjalów pocztowych Mojżesza Feldhorma z Przemyśla, Andrzeja Goreckiego i Jana Długoszewskiego ze Lwowa do Krakowa, asystenta Ludwika Wolekiego z Sokala do Lwowa i asystenta Jana Sankowskiego ze Złoczowa do Lwowa.

SKŁADKI

złożyli w Administracji „Nowej Reformy“:

Na Legiony: Jan Schneider 6 K.
Na fundusz wdów i sierot po legionistach: Stan. Krzesiński 21 K 22 h i 73 K zebrane przez nadzurnika Wł. Starika od robotników fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu (w nr. 422 mylnie wymieniono).
Na fundusz im. Piłsudskiego: Kazim. Jurek 20 K jako część dochodu z „starczy ochronnej“ swego pomysłu.
Na fundusz dla kalek-żołnierzy: Romuś K. 6 K.
Na Czerwony Krzyż: Sara Wertel 2 K.
Dla starszki T. M.: Floryana Doubrawa 5 K.

Bitwa łodzi podwodnych na morzu północnem.

Ostatni wielki sukces niemieckich łodzi podwodnych na morzu północnem zasługuje już z tego względu na uwagę, że po raz pierwszy w obecnej wojnie zdarzyło się tym łodziom napaść eskadrę złożoną po części z większych jednostek i zadać jej znaczną stratę. Według sprawozdania niemieckiego, łodzie zniszczyły jeden mały angielski krążownik i jeden antypodowiec, a ciężko uszkodziły drugi mały krążownik, oraz okręt liniowy. Sprawozdanie angielskie mówi o zatopieniu dwóch lekkich krążowników („Nothingham“ (5.530 tonn) i „Falmouth“ (5.300 tonn), przeżył zaś strasie antypodowca i trzeciego okrętu bojowego. Obydwa okręty stracone należały do najnowszych typów, załoga ich miała po 380 ludzi. Strata ta, jakkolwiek dotkliwa, mało zaważa na szali wobec ogromu angielskiej floty. Doniosłość sukcesu niemieckiego wynika jednak z pewnych nowych okoliczności, towarzyszących tej bitwie.

Po bitwie koło Skagerraku admirałka angielska, chcąc zatrzeć nie wrażenie strat swoich, utrzymywał, że po stronie niemieckiej braty w bitwie uduł łodzie podwodne. Natomiast opis niemiecki przeczył temu podnosząc, że łodzie podwodne w ogóle nie mogą działać swoją bronią przeciw okrętom bojowym poruszającym się w najwyższej jeździe. To stwierdzenie wygląda na prawdopodobne. Otóż jeżeli tym razem łodzie podwodne zdołały zaczepić szybkie okręty bojowe, to można przypuszczać, że te okręty nie będą pełną parą, ponieważ — jak jedna z wersji opiewa — wlokły one z jednego portu do drugiego okręty uszkodzone podczas bitwy koło Skagerraku. Druga wersja, że okręty angielskie patrolowały po morzu, aby ostrzec o zbliżaniu się żegielni, zapewne nie ma związku z tem zdarzeniem.

Ponieważ według doniesienia niemieckiego, napać odbył się na wodach angielskich, pierwsza wersja wydaje się wiarygodniejsza. Ale nawet gdyby i ona nie była prawdziwą i gdyby angielska eskadra znajdowała się na morzu w innym nieznanym celu, faktem pozostaje, że łodzie podwodne zdołały podjąć atak na jednostki bojowe i zadać im straty o wiele większe od własnych — jeśli się przyjmie, że jak twierdzą Anglicy, także jedna niemiecka łódź podwodna przy tem zginęła. Dotychczas zdarzało się łodziom podwodnym odnosić takie sukcesy tylko w zniczek; tak np. było wtedy, gdy Weddigen zatopił odrazu trzy wielkie okręty bojowe angielskie. Tym razem jednak flota angielska jechała w orydku bojowym, otoczona wszystkimi zabezpieczeniami, jakie zwykły takiej jeździe towarzyszyć.

Sukces ten będzie jeszcze pełniejszy, jeżeli się przyjmie, że angielskie przedstawienie bitwy jest prawdziwe. Anglicy w swoich sprawozdaniach o zdarzeniach na morzu robią zawsze politykę nastroszenia; np. często donoszą, że ta, lub owa eskadra niemiecka uchyliła się od walki z eskadrą angielską. Tak się też stało i teraz. Co prawda Niemcy przeczą, żeby tym razem w ogóle eskadra niemieckich jednostek bojowych pokazała się na placu bitwy. Szczególnie jest, że Anglicy nie odczuwają tego, że ich przedstawienie rzeczy zamiast naprawy, pogarsza ich reputację. Jeżeli flota niemiecka stwierdziwszy, że flota angielska jest silniejsza, uchyliła się od bitwy, postąpiła zupełnie rozumnie. Bitwa morska nie jest „matchem“ bokserów, nie rozgrywa się na arenie dla widzów, i nie podlega prawidłom sportowym. Jeżeli zaś flota niemiecka nie tylko uchyliła się od walki wśród niekorzystnych dla niej warunków, lecz także ścigającej jej eskadry angielskiej zadała cięgi przez swoje łodzie podwodne, to jest to już nawet sukcesem taktycznym i z własnego sprawozdania Anglików wynikałoby, że wpadli oni nieźle w pułapkę. Okazywałoby się również i z tego, że łodzie podwodne działały przeciw okrętom bojowym płynącym pełną parą w pościgu, co znowu podnosi sukces niemiecki. Względem angielskiej admirałki w badaniu swoich sprawozdań okazała się miernym strategiem.

Wojna.

Obrady Sejmu węgierskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Budapeszt, 26 sierpnia.

W Sejmie toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad przedłożeniami podatkowymi.

Na końcu posiedzenia prezydent podał do wiadomości, że poseł Michał hr. Karolyi postawił piśmiennie dwa wnioski. Jedem z nich domagał się zarządzenia zamiast dotychczasowych 8-godzinnych posiedzeń 5-godzinnych, a drugi żąda, by także w soboty obradowano nad interpelacjami.

Prezydent oświadczył, że na dzisiejszem posiedzeniu, zgodnie z regulaminem, odbędzie się bez dyskusji głosowanie nad obu wnioskami.

Budapeszt, 26 sierpnia.

Na końcu wczorajszego posiedzenia Sejmu poseł Rakowski wytykał postąpienie wobec żądania opozycji co do odbycia posiedzenia tajnego.

Prezydent w odpowiedzi zaznaczył, że gdyby większość była wiejszszą, w jakim celu domagano się tajnego posiedzenia, z pewnością byłaby się do żądania tego przychyliła. Tak samo premier hr. Tisza oświadczył, że tylko niepoinformowanie większości o zamiarze opozycji spowodowało, że on oświadczył się przeciw wnioskowi.

Po przemowie hr. Juliusza Andrássyego oświadczył hr. Tisza, że gdyby przewodzący opozycji ponownie postawili wniosek o odbycie tajnego posiedzenia, to on, prezydent ministrów, ze swej strony oświadczyłby się za wnioskiem.

Z Gorycy.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Lugano, 26 sierpnia.

„Corriere della Sera“ przeczy, jakoby adwokat Ceciutti został zamianowany burmistrzem Gorycy. Gorycy leży jeszcze na linii ogniowej, więc niema mowy o zarządzie cywilnym.

Zastój w ofensywie włoskiej i rosyjskiej.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Zurych, 26 sierpnia.

Paryski „Temps“ stwierdza, że zarówno w posuwaniu się wojsk włoskich jak i rosyjskich nastąpił zastój.

Berneński „Bund“, opierając się na militarnych sprostowaniach, wykazuje, że Włosi znajdują się obecnie w kłopotliwym położeniu. Jeżeli nie uda się im z położenia tego wydobyć, to sytuacja ich przez zajęcie Gorycy pogorszy się zamiast się polepszyć.

Rosyjnale rezygnują ze Lwowa.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Rotterdam, 26 sierpnia.

Dzienniki angielskie donoszą z oficjalnych kół rosyjskich, że w kołach tych — ze względu na zgromadzenie przez mocarstwa centralne wielkich wojsk w Galicji — utracono nadzieję zdobycia Lwowa.

Przeniesienie wojennej kwatery rosyjskiej.

Budapeszt, 26 sierpnia.

Donoszą tu z nad granicy rosyjskiej: Główna rosyjska kwatera wojenna została z Mińska przeniesiona do Kamieńca Podolskiego, dokąd udał się car w towarzysztwie trzech w książąt. Mińsk jest obecnie otwarty dla wszystkich obywateli rosyjskich.

Tendencje pokojowe Rosji.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Zurych, 26 sierpnia.

„Schweiz. Tel. Information“ donosi: „Italia“ ogłasza korespondencję z Bukaresztu, według której w Bukareszcie utrzymują

się uporczywie pogłoski, twierdzące, iż Rosya skłonna jest do zawarcia pokoju. Wskazują też na fakt, że monarchiści i liberali w Dumie oświadczyli się w ostatnich czasach przeciw dalszemu prowadzeniu wojny. Korespondent „Italia“ przytacza tajny memoriał, jakie wspomniane frakcje Dumy wystosowały do cara, a który podnosi, że zwycięstwo koalicji nie będzie dla Rosji pod względem gospodarczym i politycznym korzystnym.

Niemieckie cele wojenne.

Berlin, 26 sierpnia.

„Tägliche Rundschau“ ogłasza odezwę do narodu niemieckiego, wydaną przez „niezawisły wydział dla pokoju niemieckiego“. Przewodniczącym tego wydziału jest profesor uniwersytetu berlińskiego, tajny radca dr. Schöler.

„Znamy obecnie — powiada pomiędzy innymi owa odezwa — naszego właściwego i najbardziej niebezpiecznego wroga: Anglię. Ona skupia naszych przeciwników, ona nimi kieruje, ona ich utrzymuje w zawisłości od siebie. Na grzech naszego państwa spoźniwa się Anglia zadanie standardu panowania nad światem. Anglia po nadziejami Rosję i Francję, gdy są znużone. Dlatego wie naród nasz, komu zawdzięczać cierpienia i znoje trzeciej kampanii zimowej. Ale my w domu ciągle myślimy o tym nieprzyjacieli.

„Wiemy, że Rosya ze swoją potęgą wzmagającą się ludnością grozi nam w przyszłości zgnieceniem i dlatego razem z kancleżem chcemy kraje pomiędzy Bałtykiem a bagnami Włochy oderwać od Rosji. Wcielone w sferę potęgi niemieckiej, dadzą one naszej wschodniej granicy konieczne zabezpieczenie militarne.

„Z idea odwetu Francji musimy nieustannie się liczyć, również jak z niebezpieczeństwem, że Francya zawsze połączy się z każdorazowym wrogiem naszym. Dlatego także na zachodzie potrzebujemy przeciwo Francji wzmocnienia naszej potęgi. Ona jedynie da nam równocześnie rekompensację, że Anglia w swojej zawzięci nie będzie przeszkadzać naszemu rozwojowi.

„Belgia może być jedynie albo niemieckim, albo angielskim walecznym ochotnikiem. Musimy i tutaj żądać realnej rekompensacji dla niemieckiej przyszłości. Jako rzeczniczkę znacznej większości naszego parlamentu poseł Spahn określił sprawę w ten sposób, że Belgia militarnie, gospodarczo i politycznie musi dostać się w ręce Niemiec. W ten tylko sposób osiągniemy równoprawienie w świecie, wolność mórz i zabezpieczenie kolonii.

„Deutschland“.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Brema, 26 sierpnia.

Biurowi Boesmanna donosi godz. 12 w południe:

„Deutschland“ właśnie wjechała do portu.

Ambasador amerykański o czynie „Deutschland“.

Monachium, 26 sierpnia.

Berliński specjalny korespondent „Münchener Zeitung“ był przyjęty przez ambasadora Stanów Zjednoczonych Gerarda.

Ambasador oświadczył się w sprawie powrotu „Deutschland“ jak następuje: „Deutschland“ przywiezła z obojczy do Ameryki znak zrywania niemieckiej energii i niezłomnej niemieckiej twórczości. To wydarzenie podzieliło Amerykanów i orzeźwiająco na zawsze w Ameryce istniejącą wrażliwość dla niemieckiej działalności. Duch niemieckiej techniki okazał się silniejszym od wszystkich przeszkód. Podróż tej podwodnej łodzi handlowej niewątpliwie stanowiła ważne wydarzenie w stosunkach Stanów Zjednoczonych z Niemcami. Gdy „Deutschland“ przybyła do Baltimore, napełnił Amerykę podziw dla tego wspaniałego czynu. Próby umniejszenia tego czynu nie znalazły odzewu. Gdy obecnie okręt powrócił tak pewnie do ojczyzny, będą obecnie jeszcze trudniejsze niż poprzednio wysiłki celom zmniejszenia znaczenia niemieckiej akcji. Moi amerykańscy rodacy skorzystali z sposobności, aby całemu niemieckiemu narodowi pogratulować z powodu tego sukcesu.

Dalsze postępy Bułgarów.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Rotterdam, 26 sierpnia.

Londyjskie „Times“ donoszą z Aten: Bułgarzy posunęli się podobno dalej na południe, a możliwym jest, że nawet do Laryssy.

Komunikat bułgarski.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Sofia, 26 sierpnia.

(Bułgarska ag. tel.) Sztab generalny donosi: Ofensywa naszego prawego skrzydła trwa dalej. W okolicy góry Moglania w czasie od nocy 21 bm. do 23 godz. 2 po poł. znaczne siły zbrojne serbskiej dywizji Szumadina, poparte przez sąsiednie wojska, podjęły po kolei 18 ataków na nasze wysunięte stanowiska w odcinku Kukuruz—Kowil. Walczące jednak z największą energią nasze wojska odparły te wszystkie ataki, poczem Serbowie cofnęli się do swych pierwotnych stanowisk. Straty ich są nieznane.

Nasze lewe skrzydło posuwa się ku wybrzeżu egejskiemu. W swym pochodzie napotyka tylko słabe oddziały kawalerii angielskiej, które w pośpiechu cofają się ku zatoce Orfano, ścigane przez nasze wojsko. Dnia 23 bm. zdobyliśmy grzbiet góry Pinar, wieś Zdravik (10 km. na północ od Orfano), górę Biglio (wysoka 850 m., 12 km. na północ od Leftera), wieś Granowo (8 km. na zachód od Prawizak), wzgórze na północ od Kwalli i całą dolinę Sarizaban.

Doniesienie sztabu generalnego francuskiego o obsadzeniu przez nich wsi Palmiez, jest fałszywe. Wieś ta, leżąca na terenie greckim, od początku wojny była w ręku Francuzów.

Przyszły los Salonik.

Zurych, 26 sierpnia.

Donoszą tu z Medjolanu: Jak donosi „Stampa“ z Petersburga, prawdopodobnie Saloniki już nie powrócą do Grecji. Koalicja, jak się zdaje, urządzi port w Salonikach i umiędzynarodowi to miasto. W ten sposób, zdaniem prasy koalicyjnej, Saloniki staną się ogniskiem handlu i kultury na Bałkanie i pójdą w zawody z Konstantynopolem.

Dalej zamienza koalicja zatrzymała wyspy tureckie i greckie, które podczas wojny obsadziła. Rosya, Anglia i Francya porozumiewały się już w tej sprawie. Włochy, które dotąd nie brały udziału w tych rokowaniach, muszą — jak podnosi „Stampa“ — zabrać głos w tej sprawie.

Komunikat turecki.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Konstantynopol, 26 sierpnia.

(Ag. tel. Milli). Z głównej kwatery donoszą: Front irak i perski: Bez zmiany. Front kaukaski: Nieprzyjacielskie próby atakowania wysuniętych pozycji na prawem skrzydle zostały odrzucone. W centrum znaczne walki. Podczas napadu na wysunięte okopy nieprzyjacielskie na lewym skrzydle zabito 20 nieprzyjacielskich żołnierzy i 1 oficera.

Front egipski: Podczas starcia z nieprzyjacielskimi wojskami wywiadownymi w odległości 20 km. na wschód od Suezu zmuszono nieprzyjaciela do ucieczki. Nieprzyjacielski samolot ostrzeliwał z karabinu maszynowego przez pomyłkę własne wojsko.

Konferencja francusko-angielska.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Londyn, 26 sierpnia.

Urzędownie donoszą: Wczoraj odbyła się w Calais konferencja rządu francuskiego i angielskiego. Na konferencji osiągnięto porozumienie w sprawie wypłat za granicę i w sprawie uregulowania kursu weksli między obu krajami.

Komunikat francuski.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Paryż, 26 sierpnia.

Sprawozdanie wojenne z dnia 24 bm. donosi: Na północ od Somme zajęły nasze wojska jednym szturmem obsadzoną jeszcze przez Niemców część wsi Mauropas i sąsiedni rów strzelecki. Posunęły one linię frontu na szerokości dwu kilometrów o 200 metrów. Wzięto 200 jeńców i zdobyto dziesięć karabinów maszynowych.

Ostrzeliwanie Belfortu.

Bazylea, 26 sierpnia.

Basler Nachrichten donoszą z Boncourt: Bombardowanie Belfortu przez lotników niemieckich w nocy z dnia 15 na 16 b. m. było o czemś strasliwym. Lotnicy nieprzerwanie ponawiali 4 razy swoje ataki.

Nowe naruszenie neutralności szwedzkiej.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Sztokholm, 26 sierpnia.

Nowe naruszenie neutralności szwedzkiej, dokonane przez zajęcie parowca niemieckiego „Desterro“ przez rosyjską łódź podwodną, płynącą pod flagą szwedzką, wywołuje w prasie wielkie rozgoryczenie.

Angielski bil parlamentarny.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Londyn, 26 sierpnia.

Izba gmin przyjęła w trzecim czytaniu bil parlamentarny w sprawie przedłużenia okresu prawodawczego ze zmianą, że na wypadek, gdyby do Izby niższej miały się odbyć nowe wybory, zanim wejdą w moc obowiązujące nowe listy wyborcze, nowy okres prawodawczy miałby trwać tylko dwa lata.

Następstwa „czarnych list“.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Paryż, 26 sierpnia.

„Temps“ donosi z Santiago do Chile: Wskutek trudności, spowodowanych przez „czarne listy“, wstrzymały fabryki niemieckie saltry pracę. Spowodowało to znaczny ubytek w dochodach rządowych Chile, bowiem główne ich źródło stanowiło cło wywozowe na nitraty.

Zamówienia koalicji w Ameryce.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Londyn, 26 sierpnia.

„Daily News“ donosi z Nowego Jorku pod datą 23 bm.: Ameryka otrzymała obecnie zamówienia na granaty i inny materiał wojenny wartości 19 milionów funtów szterl. Obliczają tu, że sojusznicy do czerwca 1917 wydadzą 75 milionów funt. szt. na broń i amunicję. Rosya zawarła wielki kontrakt o dostawę przeszło 200 tysięcy ton drutu kolczastego.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

z dnia 26 sierpnia.

Mianowania. Wiedeń „Wiener Zig“ ogłasza: Cesarz zamianował prywatnego docenta uniwersytetu krakowskiego dra Andrzeja Gawrońskiego nadzwyczajnym profesorem.

Cesarz nadał bibliotekarzowi I. klasy przy uniwersyteckiej bibliotece w Krakowie dr. Edwardowi Kuntze tytuł i charakter starszego bibliotekarza.

Ruch strajkowy w Anglii. Londyn „Daily Mail“ donosi, że w fabrykach amunicji w Sheffield wyszokoleni robotnicy angielscy odmówili współpracownictwa z

robotnikami irlandzkimi. W końcu pracę mu siano wstrzymać.

Odpowiedzialny redaktor:

KONSTANTY SROKOWSKI.

Wydawca:

RUDOLF OSMAN.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji).

Władysław Doliwa Goycki

leśniczy w Porębie Wielkiej

przeżywszy lat 29, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzonej św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 19 sierpnia 1916 roku w Baden koło Wiednia.

Tymczasowe złożenie zwłok nastąpiło w Baden w dniu 21 sierpnia b. r.

W nieutulonym żalu pozostała żona, córka, matka, siostry i brat zawiadamiają o tem Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie w sobotę dnia 26 sierpnia b. r. o godzinie 8½ rano w kościele parafialnym w Rzeszowie.

Osobne zawiadomienia nie będą rezygnane.

Zaburzenia przy trawieniu

u niemowląt, wymioty, biegunka, kataru kiszek i t. d. są zawsze tylko skutkami nieracjonalnego pokarmu i nieraz już były przyczyną wielu trosk rodziców o chore dziecko, a nawet załoby. Kto zatem swe dziecko chce zdrowo wychować i skutkiem smacznego, łatwo strawnego pożywienia silnie się rozwijającym cieszyć, niech mu daje mązkę Nestlégo. Próba puszcza także zupełnie za darmo u Henri Nestlé, Wiedeń, I., Biberstrasse 19. 3037

Kancelarya adwokata

FLORYANA POPIELA

urzęduje obecnie

w Krakowie przy ul. Szczepańskiej 1.

Specjalista chorób wewnętrznych

Dr Wł. Smolarski

powrócił

i ordynuje od godziny 2—4 po południu ulica Andrzeja Potockiego 1. 2, II. p. Tel. 410. 6249-6

Wpisy

Do 8-klasowego gimnazjum z prawami publicznosci

Poszukiwanie zaginionych.

Kto by wiedział cokolwiek o losie siostry Melony z Dwóchleśskich Pniowskiej i Jutli Owsinskiej, które przed wojną mieszkają w Warszawie, zechce o tem donieść ludwikowi Dyczkowskiemu w Żywcu, Galicja, Austria. — Wszystkie dzienniki w Królestwie Polskim i w Rosji aproszą się o łaskawy przedruk. 5919 3 3

Jest do objęcia

razem posiada zarządy dóbr lub ekonomia. Reflektanci zgłaszają się mogą listownie pod „Skrytką pocztową L. 1354”. Listy niezwzględnione pozostają bez odpowiedzi. 6256 1 2

Uczennice

jedną, lub dwie siostry, przyjmie na mieszkanie z utrzymaniem była nauczycielka. Ul. Smoleńska 23, I p. 6260 1 4

Absolwent

dwuklasowej szkoły handlowej, ujętym w legitymację, pragnie odbyć jednoroczną praktykę handlową. Witołki Fruzynski, Skomielna — Chabówka. 6246

Pokój

rentowy, słoneczny, umiarkowany, i pościółka, dla jednej osoby do wynajęcia. Krokta 10, II p. na lewo. 6268 1 3

Dyrekcja

Przyw. Gimnazjum Realnego z prawem publicystyki w Chrzanowie

ogłasza, że z rokiem szkolnym 1916/17 prowadzi będzie 6 klas gimnazjalnych. Wpisy i egzamina wstępne do kl. II—VI odbędą się w dniach 1 i 2 września; egzamina wstępne do kl. I d. 1-go września o godz. 8-iej rano. Rok szkolny rozpocznie się dnia 3-go września uroczystym nabożeństwem, lekce zaś 4-go. Przy zakładzie prowadzone będą równocześnie kursa dla dziewcząt, dla kl. I i II giej. 6266

Zakopane

„Dora”, ul. Chłubińskiego, od 15 września t. b. w całości lub częściowo do wynajęcia. Informacje na miejscu. 6265 1 3

Wrzos.

Jestem niespokojny, proszę bardzo o wiadomość. Co poradzisz? 6281

Przy inteligentnej rodzinie

1 lub 2 studentów, pokój z utrzymaniem lub bez, fortepian w domu. Ul. Krowoderska 45, II p. na lewo. 6267

Pokoje

ul. Karmelicka 46, II piętro, na prawo. 6267 6 20

Magister farmacji

poszukuje posady lub zarządu apteki w okolicy górskiej. Zgłoszenia pod Mr. S. Marcu, Zakopane, Sanatorium Dąbkińskiego. 5999 3 3

Poszukuję panny

lub starszej pani, Niemki, dam jej mieszkanie i śniadanie w zamian za lekce. Zgłoszenia: Rynek gł. 1. 37, II p., oficyjna, u p. Mazurek, pomiędzy g. 13 a 2 w południe. 6031 2 3

Kilka olejnych obrazów

wybitnych malarzy polskich do sprzedania. Oglądać można od godz. 2—6 po południu. Ul. Powiśle 2, I p., od frontu. 5460 12 0

Fortepian

do przegrywania na godzinę, lub do wynajęcia. Adres poda Administracja „N. Reformy”. 5950 4 0

Pokoje meblowane

dwu- i trzypokojowe, 2- i 3- pokojowe, 4- i 5- pokojowe. Kraków, Radziwiłłowska 15. 5666 8 10

Dobre przyrządy do golenia i strzyżenia.

Ia brzytwy i przyrządy do golenia, z jednym ostrzem K 9—3. Przyrządy do golenia „Perfekt”, 6 o ostrzami K 11-60. Dwusieczne ostrza rapasowe, tuzin K 8-50. I-a maszyny do strzyżenia K 7-50, 8-50. Wymiana zużytych lub złych na nowe. Wywóz z Krakowa. Dostawa Jan Konrad. Dom wywozowy i wysyłkowy, Brz. Nr 1356 (Czechy). Katalog główny z 4000 odbitek zadarmo. 5556 4 20

Potrzebna

od 1-go września rutynowana kasyerka z kucyją do handlu towarów. Zgłoszenia tylko listownie z podaniem warunków pod E. C. przyjmując Admin. „N. Reformy”. 6277 1 3

Potrzebna

panna, Polka, do 6-letniej dziewczynki. Zgłoszenia między 3—54. ul. Starowińska 8, I p., na prawo. 6254 1 2

Poszukuję

2—3 pokoi dla 3 starszych osób, z kuchnią, łazienką i przytulnią, umeblowanymi, parter lub I p., ewent. umiarkowany w okolicy Karmelickiej, od 1 września. Zgłoszenia listownie, z podaniem warunków: Ewidencja katastru, Basztowa 23. 6255 1 2

Potrzebna

młodsza osoba, dochoząca, umiarkowana, uprządkująca i porządkująca w domu czyni. Zgłoszenia do sklepu galanterijnego ul. św. Anny 2. 6252 1 2

Sześć pokoi

2 przedp., łazienka, kuchnia (gaz, elektryczna), balkon, przy ul. Andrzejki Potockiego 1. 2, I p. od września, lub października do wynajęcia. 6230 1 3

Używane

wszystkie rzeczy, i garderobe, kupuje Jan Drexler, ul. św. Filipa 1. 23, I p. 6250 1 2

Osoba

pragnąca poświęcić się wychowaniu sierot, szuka filantropów dla zrealizowania na czasie dzieła miłości. Zgłoszenia pod Elce przyjmując Admin. „N. Reformy”. 6247 1 2

Panienka

inteligentna, znajduje wygodne mieszkanie b. tanio w słonecznym frontowym pokoju, ul. Karmelicka 31, II piętro, na prawo. 6246 1 3

Poszukuję posady

jako pomocnika buchalterijską, korespondentką lub kalkulantką w większym przedsiębiorstwie handlowym lub przemysłowym młoda kandydatka. Zgłoszenia pod „Kantoryzacja” przyjmując Administracja „N. Reformy”. 6066 5 5

Do sprzedania

motor Gnom 10 HP, lokomobila na kołach Oberursel do młocarni, jak nowa, i waga do ważenia była do 1500 kg tania u firmy Jan Zytke, Przemysł. 6070 4 4

Realności

w okolicy Krakowa, jednopiętrowej, przynajmniej z 8 do 10 ubikacjami i ogrodem, poszukuje się do nabycia. — Zgłoszenia pod „Przedsiębiorstwo” przyjmując Administracja „N. Reformy”. 6036 4 4

Do sprzedania

dwie dynamo-maszyny do prądu stałego o napięciu 110 volt. Jedna z tych maszyn osprawnością ca. 27 kilowatów, druga o sprawności ca. 16 kilowatów. Do sprzedania są również dwa motory do gazu rzanego, jeden o sile 30 kp, drugi o 25 kp, wraz z generatorami. — Blizszych szczegółów udzieli Zarząd Grand Hotelu. 6014 4 6

Dla agentów i domokrądców

nadzieja się dozwolnie zarobek 30 do 40 K dziennie przez sprzedaż nowego popularnego artykułu w każdym domu łatwego do zbycia. Adolf Oppenheimer, Mor. Ostrawa, Brückeng. 13. 5948 7 10

1000 wysmienionych

5-h. koszyk rosołowych za 30 K. Sprzedaż za pobraniem z Pragi. Fabryka środków spożywczych Muller & Co., Praga VII. 5680 18 16

Po najlepszych cenach

kupuje ubrania używane męskie, damskie i p. Korespondentka wyścigowa. M. Schwarz, ul. Józefa 1. 5909 17 20

Kupujcie, póki polecamy!

Radzi mi swym Odbiorcom, by po robili zawczasu zapasy towarów płciennych. Jest to dzisiaj rzadkością, że te towary ma się do zbycia. Ale i to nie potrafią długo, więc czempredyżem nabywajcie. Szczegółnie zalecamy samowid: 6 ręcznie haftowanych, bardzo pięknych koszul damskich, słynnej czeskiej roboty ręcznej, 42 K. 6 koszul męskich, z flaneli lub szelfu, najlepszej jakości, z miarą w szyi 37—47 cm — 50 K, 20 m. pięknej tkaniny bawełnianej nadającej się na wszelką bieliznę, 46 K. Sztuka 23 m. kolorowej powłoki na pościel w niebieskie, czerwone lub różowe paski, najlepsze towary, 118 cm. szerokości 78 K. 6 sztuk czysto-liniowych prześcieradeł z czczonymi szalikami, 260 cm długości 50 K. 30 m. dobrych resztek szlifów, okserdów, kanafasów, szafonów i t. d., 65 K. Probi rozmaitych towarów bawełnianych i liniowych za darmo, opłatnie. 2640 70 0

Bracia Krejcar, tkalnicy wyrobów liniowych i bawełnianych Dobruška.

SAMOUCZEK „ARGUS”

w zupełności zastępuje nauczyciela!!

JEZ. NIEMIECKI: część I. lub II. K 5.—. Wyd. popularne dostępne nawet dla osób, posiad. tylko wykształt. ludowe. Zosy 1. 1, 2, 3, K 1-20.

JEZ. FRANCUSKI: część I. — K 6.—. (lub: K 3-50 za część I. a i K 3— za część I. b).

JEZ. ANGIELSKI: wydanie w wrześniu b. r. Za przes. polecaną liczy się 26 hal. z pobraniem poczt. o 50 hal. drożej.

Samouczek „Argus” opracowany został na podstawie znakomitej metody Ansona dla osób, które pragną pojąć praktyczną znajomość obcych języków, a nie mogą korzystać z nauki w specjalnych instytucjach języków (Ansona, Berlitz i t. d.)

Samouczek „Argus” posiada materiał naukowy z zakresu życia codziennego systematycznie i to tylko w takich dobach, by uczeń był w stanie łatwo i trwale przyswoić go sobie. Uczy się przez cały czas nauki nie natrafia na żadne trudności, a dzięki szybkiemu postępowi w kierunku praktycznego wladania językiem, zamilowanie uczącego się do nauki stale wzrasta.

Samouczek „Argus” zajmuje się nauką wszechstronnie, uwzględnia bowiem zarówno konwersację, jak i gramatykę. Do nabycia w większych księgarniach lub Składzie głównym Stanisława Goldmana w Krakowie, ul. Szewska 17, (II p., Instytut Języków Ansona).

Prospekty wysłać się bezpłatnie.

6189 1 6

BATERYE

OSŁONY

PALNIKI

do lamp kieszonkowych

w niedoścignionej jakości ma tylko

MAKSYM KOLMER

skład artykułów elektrotechn.

Wiedeń, IX/4, Nordbergstr. 6. — Telefon 21923.

Rolnik

poszukuje posady zarządu do brań. Świadczenia 10-letnie. Referencyjny poważnych udziału przy pracodawcy. Zgłoszenia: Radom, hotel Rzymski, Rolnikowi. 6284 1 3

Tęgi, samodzielny

gospodarz

ze szkołą rolniczą, praktyką lepszych majątków, wolny od wojska, obecnie na posadzie, chce takową zmienić. **Lwów, Hotel Royal Nr 15.** 6274

Kancelarya adwokacka

w większym mieście prowincjonalnym zachodniej Galicji do objęcia. — Wiadomość w biurze adw. Dra Liebermana w Krakowie, Rynek gł. 1. 14. 6253 1 3

Zawodowy leśnik

14 lat na posadzie, chce zmienić takową. Egzamina rządowe, wolny od wojska. **Lwów, Hotel Royal Nr 15.** 6276

Energicznej

naukowców do trojga dzieci z klasy I i III ludowej i II wydziałowej, poszukuje dwor Czerma, p. Świecany. 6273 1 3

Powozik lub bryczkę

używaną, kupię w jakimkolwiek stanie. Zgłoszenia: Leopold Pol-Doliński, Rynek gł. 23, I p. 6244

Zakład fabryczny

poszukuje panny, obeznanej z czynnościami biurowymi, buchalterią, stenografią i piszącej na maszynie. Zgłoszenia pod M. P. 750 przyjmując Administracja „Nowej Reformy”. 6245 1 3

Fortepian

czarny, krótki, oraz jadalnia w dobrym stanie, z powodu wyjazdu do sprzedania. Wiadomość: Kremorowska 16, III p., na prawo, między 2—5 popoł. 6113 3 5

Panienki

uczyszczające do szkół znajdują wygodne pomieszczenie i troskliwą opiekę. Fortepian na miejscu. Wiadomość: ul. Długa 26, I p., na prawo. 6120 4 5

Poszukuję

dla starszej osoby pokoju niemeblowanego, przy lepszej rodzinie i, albo zupełnie oddzielnego od 1-go lub 15-go września. Zgłoszenia pod A. S. 55, przyjmując Admin. „N. Reformy”. 6182 3 3

Nowo otworzony

Magazyn Mód i pracownia kapeluszy damskich pod firmą:

Hanki Rober i Róży Reicher

Stradom (hotel Londyński)

połącza na sezon obecny najdłuższe nowości po najtańszych cenach.

Tamże poszukuje się pańki do nauki. 6107 2 2

WPISY

na kursa buchalterii, rachunkowości państwowej, stenografii, pisania na maszynach i t. d. w Szkole buchalterii „Hermes” J. Pileha w Krakowie, Floryańska 39, II p., codziennie od godz. 9—12 i od 3—5. 5826 9 10

Akcyjne Towarzystwo elektryczne

przedtem Sokolnicki i Wiśniewski

poszukuje **samodzielnego korespondenta**. — Dokładna znajomość języka niemieckiego i polskiego w słowie i piśmie niezbędna.

Reflektanci z praktyką w biurze technicznym mają pierwszeństwo. 6262 1 3

Oferty pisemne z odpisem świadectw należy nadsyłać pod adresem biura w Krakowie, Dominikańska 3.

Prywatne Kursy prawnicze

udzielają nauki w zakresie wszystkich egzaminów i rygor. prawniczych Kursy zwyczajne tworzą się stale w biurze zgłoszeń. P. P. Kandydaci otrzymują cały materiał, posatem skróty. **Specjalne udogodnienia dla P. P. Wojskowych.** Czas nauki stosunkowo krótki. Lekcje osobne na żądanie. Zgłoszenia od 3—5 po południu. 6150 2 4

Dr Kazimierz Kucharczyk

Kraków, Loretańska 1. 5. I p.

FIRMA L. LEWICKI

KRAKÓW, RYNEK GŁ. L. 15

zawiadamia P. T. Publiczność, że

z dniem 1-go września b. r.

rozpoczyna

KONCERT

MUZYKI SALONOWEJ

A. WRÓŃSKIEGO

w swoich lokalach restauracyjnych na I. piętrze.

Piwo wyłącznie piłznieńskie. — Znakomita kuchnia. Wykwintny bufet. — Gabinety. — Lokal otwarty do godziny 12-iej w nocy. 6229 1 5

WPISY

1. do czteroklasowej żyd. szkoły ludowej (nauka w jęz. polskim i hebrajskim),

2. na kursa hebrajskie,

początkowe i wyższe, dla wszelkiej młodzieży męskiej i żeńskiej, w szczególności dla uczniów i uczennic szkół ludowych i średnich,

odbędą się w dniach **27, 28, 29, 30 i 31** sierpnia, między godz. 10 a 12 przed południem, przy ulicy św. Gertrudy 29, I p. — Nauka szkolna rozpocznie się z dniem 1-go września. 6251 1 2

Żyd. Tow. szkoły ludowej

i średniej w Krakowie.

Pierwszorzędne mydło żółte

w 1/2 kg kawałkach 5 kg netto 30 K wysła w 5 kg paczkach za pobraniem lub za gotówkę 6161 2 2

M. Guthowa, Praga, II, 1454 (dom własny).

Dom

parterowy, z werandą i stajnią, z ogrodem warzywnym i kwiatowym, oraz kawkatim gruntu, w okolicy Krakowa, blisko stacji kolejowej, sprzed. Biura Tumidajowicza w Krakowie, ul. Pościelska 20, I piętro. 6174 3 3

Przyjmę miejsce pianistki do kina lub porządnej kapeli. Zgłoszenia przyjmując Administracja „Nowej Reformy” „Dla legitymacji Nr 10.243”. 6121 2 3

Cukiernia w Wadowicach przyjmie praktykanta. 6152 3 3

CENTRALNE BIURO WYDAWNICTW N. K. N.

wydaje najnowszą powieść

ARTURA GRUSZECKIEGO:

O WOLNOŚĆ I GODNOŚĆ

Świetnie pisana powieść ta zawiera dzieje duszy Polaka czasu pierwszych organizacji bojowych, działalności emigracyjnych krakowskich na terenie Królestwa Polskiego, opowiada, jak wzbudzano do Le gionów polskich, jak formowano pierwsze oddziały, wreszcie gdy wybuchła wojna światowa, jak Legiony wyruszyły w bój i pierwsze zdo bywały laury.

Zarówno postaci męskie, jak i kobiece w powieści tej, to znajomi nasi, dobrze znani i dzielni ludzie. Powieść niezmiernie zajmująca.

Cena: K 5.—. — Do nabycia we wszystkich księgarniach. — Na prowincję wysła: Główna Składowa Wydawnictw N. K. N., Kraków, Gołębia 20. (Gmach Nacz. Kom. Narodowego). 5901 5 10

Namiestnictwo. Centrala dla odbudowy Galicji

w Krakowie, ul. Czysła 16

6267 1 3

potrzebne dwóch rutynowanych emerytowanych urzędników rachunkowych do załatwiania spraw konceptowo-rachunkowych. Warunki według umowy. W podaniu wnień kandydat podać swój wiek i wladzę, przy której służył. — Termin zgłoszenia do 1 września 1916 — osobiste zgłoszenia u naczelnika oddziału rachunkowego pożądane.

Namiestnictwo. Centrala dla odbudowy Galicji

w Krakowie, ul. Czysła 16

6267 1 3

potrzebne dwóch rutynowanych emerytowanych urzędników rachunkowych do załatwiania spraw konceptowo-rachunkowych. Warunki według umowy. W podaniu wnień kandydat podać swój wiek i wladzę, przy której służył. — Termin zgłoszenia do 1 września 1916 — osobiste zgłoszenia u naczelnika oddziału rachunkowego pożądane.

6004 **NOWE KURSA** 5 10

w szkole buchalterii i rachunkowości państw. STANISŁAWA BURNATOWICZA

podlegającej nadzorowi c. k. Władz szkolnych w Krakowie, Floryańska 55, obok bramy, rozpoczynają się 9 września b. r. Wpisy codziennie. Nanki stenografii udziela Docent Uniwersytetu, p. H. Nennel. Języka niemieckiego uczą fachowe siły nauczycielskie Instytutu językowego Ansona. **Szkola pisania na maszynach.**

6004 **NOWE KURSA** 5 10

w szkole buchalterii i rachunkowości państw. STANISŁAWA BURNATOWICZA

podlegającej nadzorowi c. k. Władz szkolnych w Krakowie, Floryańska 55, obok bramy, rozpoczynają się 9 września b. r. Wpisy codziennie. Nanki stenografii udziela Docent Uniwersytetu, p. H. Nennel. Języka niemieckiego uczą fachowe siły nauczycielskie Instytutu językowego Ansona. **Szkola pisania na maszynach.**

6004 **NOWE KURSA** 5 10

w szkole buchalterii i rachunkowości państw. STANISŁAWA BURNATOWICZA

podlegającej nadzorowi c. k. Władz szkolnych w Krakowie, Floryańska 55, obok bramy, rozpoczynają się 9 września b. r. Wpisy codziennie. Nanki stenografii udziela Docent Uniwersytetu, p. H. Nennel. Języka niemieckiego uczą fachowe siły nauczycielskie Instytutu językowego Ansona. **Szkola pisania na maszynach.**

6004 **NOWE KURSA** 5 10

w szkole buchalterii i rachunkowości państw. STANISŁAWA BURNATOWICZA

podlegającej nadzorowi c. k. Władz szkolnych w Krakowie, Floryańska 55, obok bramy, rozpoczynają się 9 września b. r. Wpisy codziennie. Nanki stenografii udziela Docent Uniwersytetu, p. H. Nennel. Języka niemieckiego uczą fachowe siły nauczycielskie Instytutu językowego Ansona. **Szkola pisania na maszynach.**

6004 **NOWE KURSA** 5 10

w szkole buchalterii i rachunkowości państw. STANISŁAWA BURNATOWICZA

podlegającej nadzorowi c. k. Władz szkolnych w Krakowie, Floryańska 55, obok bramy, rozpoczynają się 9 września b. r. Wpisy codziennie. Nanki stenografii udziela Docent Uniwersytetu, p. H. Nennel. Języka niemieckiego uczą fachowe siły nauczycielskie Instytutu językowego Ansona. **Szkola pisania na maszynach.**

6004 **NOWE KURSA** 5 10

w szkole buchalterii i rachunkowości państw. STANISŁAWA BURNATOWICZA